

IFJÚSÁGI

IFJÚSÁGI CSOPORTVEZETŐK LAPJA

óra

1. évfolyam, 3. szám ■ 2004. október

IFJÚSÁGI ÓRA – Evangélikus ifjúsági csoportvezetők lapja

Megjelenik negyedévente.

Felelős szerkesztő: Balog Eszter ifjúsági referens • Tel.: 486-3525

Olvasószerkesztő: Székács Judit

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági és Gyermek Osztálya megbízásából a Magyarországi Evangélikus Egyház Luther Kiadója

Felelős kiadó: Kendeh K. Péter

Kiadóhivatal: 1085 Budapest, Üllői út 24. • Tel.: 317-5478, 486-1228

Botta Dénes felvételei: borító, 79. o., 82. o., 83. o., 84. o., 100. o., 106. o., 107. o.

Ivan Steiger grafikái: 73. o., 75. o., 77. o., 81. o., 88. o., 93. o.

Nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea

Nyomdai kivitelezés: ETO-PRINT Kft.

Felelős vezető: Balogh Mihály

ISSN 1785-7104

KEDVES OLVASÓ!

Az *Ifjúsági Óra* harmadik számát tartja most kezében. Az újabb szám célja is az, hogy az ifjúsági csoportok vezetői segítséget kapjanak a fiatalok között végzett gyülekezeti és iskolai munkához.

Az őszi a szervezési kérdések sokaságát hozza magával: kinek, mit, mikor, hol és hogyan tervezzünk? Alapos előkészítés segítségével minőségi időtöltést és programokat kínálhatunk fel a fiataloknak.

Hasonlóképp fontos kijelölni a célt, hogy honnan hová akarom eljuttatni a csoportomat, az osztályomat.

A tudatos csoportvezetéshez *Csernyikné dr. Póth Ágnes* gondolatai nyújtanak segítséget.

Lapunkban foglalkozunk azzal a témakörrel is, hogy az ifjúsági vezető – mindamellett, hogy szervez, tervez, csoportot épít – lelkipogozó is. A fiatalok támasza, bátorítója és vigasztalója. *Kutyajné Ablonczy Katalin* feltárja előttünk személyes tapasztalatai alapján, hogy mit is rejt magában ez a feladat.

Az Ifjúsági Osztály külkapcsolatairól is szó esik; Finnország, illetve a finn ifjúsági stratégia került *Távcső* rovatunk fókuszába.

Bemutatkozik az Észak-Pest Megyei Egyházmegye, és érdekes beszámolót olvasunk a Győr-Soproni Egyházmegye nyári eseményeiről is.

Újra megismerhetünk egy ifjúsági munkát lelkesen végző teológushallgatót, majd *Kalincsné Varga Katalin* iskolalelkészi tapasztalatairól olvashatunk.

A KIE, a Ten Sing, az evangélikus cserkészlet és a miskolci egyetemi lelkeszség működésébe is betekintést nyújtanak a *Bemutatjuk* rovat írásai.

Ha ifjúsági csoportunkkal a *Mindenható* című film megnézését választjuk egy délutánra, haszonnal olvashatjuk *Szakács Tamás* írását.

A következő írásokból megismerjük a MEVISZ nyáron végzett munkáját, a KIE és a Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezet őszi programjait.

Őszintén remélem, hogy a lap minden cikke hozzájárul ahhoz, hogy tartalmas alkalmakat szervezzünk a fiatalok számára.

Balog Zoltán

RÖVID TANULMÁNYOK ■ 70

TÁVCSŐ ■ 82

EGYHÁZMEGYE ■ 85

TEOLÓGUS ■ 87

KÖZÉPISKOLÁK ■ 88

BEMUTATJUK ■ 89

FILMKLUB ■ 95

MEVISZ ■ 97

PROGRAMOK ■ 98

SEGÉDANYAGOK ■ 101

KREATÍV ÖTLET ■ 104

HÍREK ■ 107

Szervezési kérdések

Az ifjúsági munka egyik kulcstényezője a jó szervezés. A szervezési kérdésekkel lépten-nyomon találkozhatunk: legyen szó egy többnapos ifjúsági táborról vagy akár egy „egyszerű” ifjúsági óráról. Ha megpróbáljuk ezeknek az alkalmaknak az irányítását kézbe venni, könnyen rájövünk, hogy nem is olyan egyszerű szervezni. Persze vannak, akiknek könnyebben megy – ők a „jó szervezők” –, és vannak, akiknek ez nagyobb kihívást jelent. Bármelyik csoportba tartozunk is, vallom, hogy a szervezés is megtanulható, és e téren is a gyakorlat teszi a mestert, azaz a profi szervezőt.

Véleményem szerint 4 alapkérdésre kell megfelelő választ találnunk, mielőtt bármiféle szervezésbe kezdünk:

- KINEK akarunk szervezni?
- MIT akarunk szervezni?
- Mindezt HOL és MIKOR tesszük?
- Talán a legérdekesebb és legösszetettebb kérdés: HOGYAN is szervezzük meg?

Az első három kérdés, bár egyszerűnek tűnik, mégsem az. Az egyes alkalmak sikere és hatékonysága múlhat azon, ha nem tisztázzuk előre, hogy egyáltalán kinek, mit, hol és mikor akarunk megszervezni. Ám a fentiek közül semelyik szervezési kérdéssel ne foglalkozunk addig, amíg nem tudjuk, MIÉRT történik mindez, MI A CÉLUNK vele. Bár a távlati cél ugyanaz – keresztény életutunk végigjárása, Jézus elfogadása –, az egyes alkalmak szervezésénél más-más közelebbi cél fogalmazódik meg. Például más a helyzet egy már kialakult ifjúsági csoport működésénél vagy egy konfirmáció utáni csoport kialakításánál. Mindenesetre ha ismerjük a célt – bármilyen alkalom megszervezéséről is legyen szó –, nekiláthatunk az előkészületeknek.

1 KINEK?

Pontosan kell tudnunk, KINEK akarunk bármit is szervezni. Fontosnak tartom, hogy a résztvevők megközelítőleg egyidősek legyenek. Igen megnehezíti a szervezést, ha heterogén korcsoportoknak akarunk bármilyen programot szervezni, ugyanis mások az érdeklődési körök és mások az intellektuális-mentális képességek.

2 MIT?

A „KINEK szervezzünk?” kérdés megválaszolása után kerülhet sor – a célokat ismerve – a MIT? kérdésre. Ha tudjuk, hogy kinek, mi célból kívánunk bármit is szervezni, el kell döntenünk, hogy egyáltalán MI is az, amit szervezünk. Nem mindegy ugyanis, hogy egynapos vagy többnapos alkalomról lesz szó. A teljesség igénye nélkül a leggyakrabban előforduló ifjúsági alkalmak lehetnek:

EGYNAPOSOK

- ifjúsági óra
- kirándulás
- csendesnap
- sportnap
- évadnyitó-/záró kerti alkalom
- ifjúsági istentisztelet

TÖBBNAPOSOK

- tábor
- csendeshétvége
- kirándulás
- külföldi (csere)út

Azt, hogy éppen melyik alkalom szervezésébe fogjunk bele, azt a KINEK? és MIÉRT? kérdések eléggé behatárolják: például egy szeptemberben induló ifjúsági csoport alkalmait talán szerencsésebb egy kerti szalonnasütéssel indítani – ahová az új tagok is meghívást kapnak –, mint egy bibliai történet feldolgozásával rögtön az első ifjúsági óra keretében. Vagy például célszerű, ha az ősz, illetve a tavasz folyamán szervezünk egy-egy csendesnapot vagy csendeshétvéget.

3 MIKOR ÉS HOL?

Ha eldöntöttük, hogy MIT, KINEK és MI CÉLBŐL kívánunk megszervezni, következhet a helyszín és az időpont meg-

választása. A MIKOR? és HOL? kérdések csak látszólag egyszerűek és magától értetődőek. Gyakran oly sok konfliktussal és vitával járnak, hogy megállapodjunk végre egy közös időpontban és helyszínen. Gondoljunk csak egy vidéki településre, ahová a középiskolás csoport csak hétvégére érkezik haza, s így pénteken már fáradt, szombaton a családjával (barátaival) akar minél több időt eltölteni, s vasárnap már utazik vissza valamely nagyvárosba. Mit csináljon ilyenkor a lelkész vagy az ifjúsági vezető? Bár bővebben a 4. pontban kívánom a HOGYAN? kérdést kifejteni, mindenesetre eddigi tapasztalatom azt mutatja, hogy határozottan, de nem rugalmatlanul kell kiállni véleményünk mellett – legyen szó akár a helyszínről, akár az időpontról –, és nem szabad azt az illúziót táplálnunk, hogy mindig minden alkalom mindenkinek meg fog felelni. (Ez azonban semmiképpen ne jelentse a távolmaradókról való lemondást! Például egy csendeshétvége témáját akkor is tovább lehet vinni, ha valaki nem volt ott, vagy egy sportnapot későbbi kiértékeléssel, fényképnézetéssel közel lehet hozni ahhoz a társunkhoz, aki nem tudott részt venni ezen.)

4 HOGYAN?

A legnehezebb szervezési kérdés a HOGYAN. „Eldöntöttük, hogy mit csináljunk, hol és mikor szervezzük meg, de hogyan fogjunk hozzá? Mire figyeljünk?” – gyakran hallani ilyen és ehhez hasonló kérdéseket. A jó válasz igen nehéz, összetett és egyedi. Nincsenek sablonok, minden szervezési kérdés más és más, ám vannak olyan módszerek, amelyeket mindig jó, ha szem előtt tartunk. Melyek ezek?

- Szervezni jó vezetői csoporttal érdemes
- A szervezés előtt nélkülözhetetlen a tervezés
- Korszerűen szervezzünk, ám következetesen!
- Mindig ügyeljünk a motiváltságra!

A Szervezni jó vezetői csoporttal érdemes

Bármilyen feladatba fogunk is, nem mindegy, KIK A MUNKATÁRSAINK. Fontosnak tartom, hogy az adott szervezési feladat megkezdése előtt alakítsunk ki egy jó vezetői csapatot. De milyen is a jó csapat valójában? Mindenképpen különféle emberekből áll. A jó specialista tagokból áll össze a leghatékonyabb csapat, amelyben benne van – ahogy a következő táblázat is mutatja – előnyös és hátrányos vonásaival

- a kötelességtudó közösségi ember,
- a magabiztos, higgadt elnök,
- a túlfűtött vezéregyéniség,
- az individuális, kreatív ötletember,
- a kíváncsi, kommunikatív ügynök,
- a józan, megfontolt elemző,

- a barátságos és érzékeny megvalósító
 - és a fegyelmezett és szorgalmas hajszoló.
- (Az ábrát lásd a 72. oldalon.)

Szervezzünk akár egynapos alkalmakat, akár egyhetes táborot, arra a kérdésre, hogy melyik típusú munkatárral „járunk jól”, a választ így tudom összefoglalni: mindenkire szükség van, és mindenkire másért van szükség. Azonban idő kell ahhoz, hogy meglássuk egyikünkben például az elemzőt vagy másikunkban a megvalósítót. Ha sikerül, akkor ezzel az ismerettel bátrabban foghatunk a jó munkatársi csoport kialakításához. Vigyázzunk viszont arra, hogy a vezetői csapat se túl nagy, se túl kicsi ne legyen: egy vezetőre körülbelül tíz résztvevő jusson. Ez az arány, illetve a fent említett vezetői típusok összeválogatása nagyban hozzájárulhatnak a sikeres vezetői csapat kialakításához.

B A szervezés előtt nélkülözhetetlen a tervezés

A szervezésben csak annak az elvégzésére vállalkozunk, amit előre MEGTERVEZTÜNK. Tervezés nélkül ugyanis nincsen szervezés. Ez a szemlélet már a 18. században – Fayolnál, a vezetéstudományt foglalkozó francia bányamérnöknel – is megfigyelhető volt, aki 5 vezetési funkciót különített el:

TERVEZÉS → SZERVEZÉS → IRÁNYÍTÁS →
KOORDINÁCIÓ → ELLENŐRZÉS

Egy modernebb, mai álláspont szerint a szervezés 3 fázisa:

- az előkészítés (ahol ismerni kell a célt, a helyzetet és a feladatot),
- a végrehajtás (ahol aktivitásra, differenciálásra és motivációra van szükség),
- és az ellenőrzés, illetve értékelés, amely újabb célokat fog kijelölni.

Bármelyik nézetet is vizsgáljuk, jól látható, hogy a szervezés előtt nélkülözhetetlen az előkészítő, tervező munka. Ha nem tervezük meg egy ifjúsági csoport egész évi munkáját, akkor nagyobb a valószínűsége, hogy parttalan, kusza, ad hoc programokkal teli évünk lesz. Tervezéssel viszont jól kiszámítható, „eredményes” évet vihetünk végig.

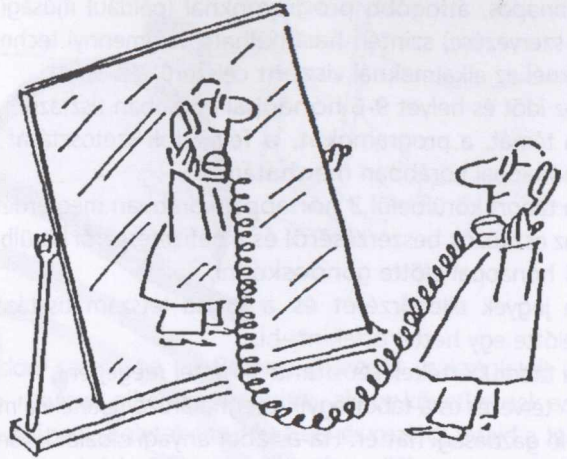
- A tervezés sem egyszerű feladat. Figyelni kell arra, hogy
- a tervezés távlati, ugyanakkor szakaszos legyen (nemcsak az évet, hanem az egyszeri és visszatérő alkalmakat egyaránt meg kell tervezni, határidőket és felelősöket jelölni ki),
 - a tervezés mindig logikus legyen (azaz a közösségi célokból és feladatokból mindenki számára világos legyen az egyéni feladat),
 - mindig tudjuk, hogy mit, miért és hogyan kell tervezni (azaz figyeljünk tartalom és forma egységére).

TÍPUS	TIPIKUS JELLEMZŐK	ELŐNYÖS VONÁSOK	HÁTRÁNYOS VONÁSOK
közösségi ember	konzervatív, kötelességtudó, kiszámítható	szervezőkészség, gyakorlatiasság, szorgalom, önfegyelem	rugalmság hiánya, gyenge fogékonyság az új gondolatok iránt
elnök	nyugodt, magabiztos, fegyelmezett	jó érzéke van hozzá, hogy minden potenciális résztvevőt előfőletek nélkül, erősségeiket szem előtt tartva fogadjon és kezeljen, nagyon céltudatos	intellektuálisan és kreativitását tekintve nem jobb, mint átlagos
vezéregyenység	túlfűtött, nyughatatlan, dinamikus	készítetést érez és készen áll arra, hogy szembeszálljon a tehetetlenséggel, eredményességgel, önelégültséggel, önbecsapással	hajlamos a provokációra, sértésre és türelmetlenségre
ötletember	individuális, hagyománytörő, mélyenszántó gondolkodású, kreatív	értelmelem, képzelőerő, intellektus, tudás	a fellegekben jár, hajlamos figyelmen kívül hagyni a gyakorlati részletkérdéseket és a protokollt
ügynök	extrovertált, lelkes, kíváncsi, kommunikatív	jó érzéke van az emberi kapcsolatokhoz és az újdonságok megismeréséhez, képes megfelelni a kihívásoknak	hajlamos elveszíteni az érdeklődését minden olyasmi iránt, amiben már nem talál semmi izgalmasat
elemző	józan, érzelemmentes, megfontolt	ítélőképesség, körültekintés, gyakorlatiasság	inspiráció hiánya, másokat nem nagyon tud motiválni
megvalósító	társaságkedvelő, barátságos, érzékeny	jó érzékkel reagál emberekre és szituációkra, jó hatással van a csapatszellelme	válsághelyzetben megmutatkozó döntésképtelenség
hajrázó	lelkiismeretes, fegyelmezett, szorgalmas, aggódo	van ereje végigvinni a megkezdett munkát, tökéletességre törekszik	hajlamos apróságok miatt aggódni, nem hagyja, hogy magától menjen, ami mehetne

Mivel a MIT? kérdéssel már az előzőkben foglalkoztam (lásd 2. pont), így a HOGYAN? kérdés végiggondolásához szeretnék segítséget adni. Bármilyen alkalmat is szervezünk, a szervezést megelőző tervezésben különféle technikákat alkalmazhatunk:

- a kulcseseménytervben a főtevékenység melléktevékenységeinek felelőseit és határidejét kell összeírni,
- a mérföldkő-terv rögzített időnkénti dátumok sorozata (például heti rendszerességgel), amely időpontokban a főbb tevékenységek készültségi állapotát követhetjük nyomon,
- végül a vonalas ütemterv a főbb tevékenységeket egy időskálán mutatja, ahol a vonal hossza a tevékenységek várható időtartamát jelzi.

Hogy e tervezési technikák bármelyike jól alkalmazható, azt jól mutatja a következő példa, amely választ keres arra, hogyan lehet megszervezni egy karácsonyi szeretetvendégséget.

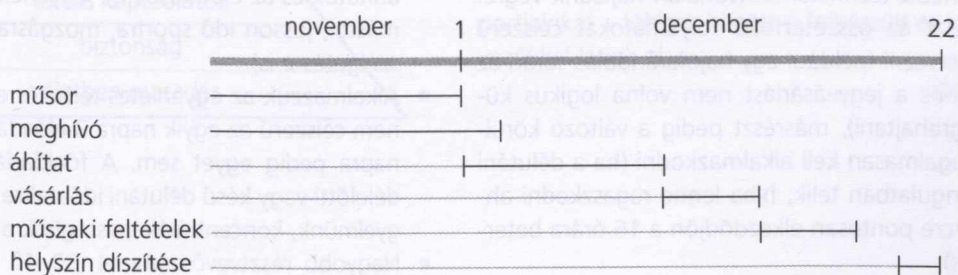
A kulcseseményterv szerint:

FŐTEVÉKENYSÉG	MELLÉKTEVÉKENYSÉG	FELELŐS	HATÁRIDŐ
Karácsonyi ünnepség	■ vásárlás	B. József	dec. 15.
	■ műsor	Sz. Máté	nov. 30.
	■ áhítat	B. Judit	dec. 10.
	■ helyszín díszítése	S. Kati	dec. 20.
	■ műszaki feltételek	B. Zoli	dec. 18.
	■ meghívó elkészítése	S. Tibor	dec. 1.

A mérföldkő-terv szerint:

HATÁRIDŐ	FELELŐS	TEVÉKENYSÉG
Nov. utolsó hete	Sz. Máté	műsor
Dec. első hete	S. Tibor	meghívó
Dec. második hete	B. Judit	áhítat
Dec. harmadik hete	B.J., B.Z., S.K.	vásárlás, műszaki feltételek, helyszín díszítése

A vonalas ütemterv szerint:

Többnapos, átfogóbb programoknál (például ifjúsági tábor szervezése) szintén használható valamennyi technika. Ezeknél az alkalmaknál viszont célszerű

- az időt és helyet 9-6 hónappal korábban tisztázni,
- a témát, a programokat, a feladatok szétosztását 3-6 hónappal korábban meghatározni,
- a tábort körülbelül 3 hónappal korábban meghirdetni,
- az eszközök beszerzéséről és a befizetésekről körülbelül 1 hónappal előtte gondoskodni,
- a jegyek ellenőrzését és a végső létszám tisztázását előtte egy héttel áttekinteni,
- a tábor kiértékelését utána 1 héttel megejteni.

A tervezés és a tábor egyik meghatározó feltétele a megfelelő gazdasági háttér. Ha a tábor anyagi oldalát kívánjuk megtervezni, mindig a kiadásokból induljunk ki. A kiadási költségek legfőbb tételei:

- szállásköltség,
- étkezési költség,
- utazási költség,
- esetleges kirándulás költsége,
- ajándékok, eszközök beszerzési költsége,
- egyéb kiadások.

Ezen tételek összegének a bevételi főösszeggel meg kell egyeznie. Bevételünk származik

- a résztvevők befizetéseiből,
- támogatásokból,
- pályázatokból.

Célszerű minél több támogatót keresnünk, illetve minél több pályázati pénzt nyernünk, hogy csökkenjenek a résztvevők befizetése, vagy szűkös költségvetésünk korlátozott lehetőségei helyett nagyobb mozgásterünk legyen (például több ajándékra, színvonalasabb kirándulásra legyen keretünk).

Korszerűen szervezzünk, ám következetesen!

Bármilyen esemény, alkalom szervezésébe kezdünk, mindig törekednünk kell a korszerűsége, ugyanakkor következetesnek is kell lennünk. Mit is jelent ez?

A korszerűség számomra a komplexitást és a rugalmasságot jelenti, nem pedig azt, hogy mindig mindent a kor legmodernebb technikai színvonalán hajtsunk végre. Vagyis: egyrészt az összetartozó folyamatokat célszerű együtt megszervezni (például egy hajókirándulás során az informálódást és a jegyvásárlást nem volna logikus külön-külön végrehajtani), másrészt pedig a változó körülményekhez rugalmasan kell alkalmazkodni (ha a délutáni éneklés jó hangulatban telik, hiba lenne ragaszkodni ahhoz, hogy percre pontosan elkezdődjön a 16 órára betervezett előadás).

A korszerűség ugyanakkor ne jelentsen liberalizmust. Nem akkor jól szervezett egy program, ha azon bárki bár-

mit csinálhat. Pontosán kell tudnunk vezetőként a felelősségünket, amely behatárolja a lehetőségeinket is. (S ez a behatárolódás ne jelentsen senkinek negatívumot!)

A korszerűség mellett hasonlóan fontosnak tartom a következetességet és rendszerességet is. Minden téren figyelniük kell ezekre: úgy a napi program kialakításánál, mint a csoport tagjaival való kapcsolatban.

Nem tartom előnyösnek, ha egy tábornak nincs következetesen visszatérő napi ritmusa. Legutóbbi egyhetes táboromban ezt a ritmust a következőképpen alakítottuk ki:

- 7.30 ébresztő
- 8.00 napra bocsátás
- 8.30 reggeli
- 9.30 éneklés
- 10.00–12.00 előadás/csoportos foglalkozás
- 12.30 ebéd
- 13.00–16.30 szabadidő, strandolás
- 16.30–18.00 délutáni program: bibliai akadályverseny, számháború, sport stb.
- 18.30 vacsora
- 19.30–21.30 esti program: bibliaverseny, vetélkedő, filmklub stb.
- 22.00 esti áhítat
- 22.30 elcsendesedés

A következetességre és rendszerességre a csoporttagokkal való kapcsolattartásnál is figyelniük kell. Nem jó, ha egyes vezetők kiemelt, túlzott figyelmet fordítanak bármely résztvevőre (vagy fordítva), de az sem kedvező, ha a vezetők és a résztvevők viszonya közömbös. Természetesen jó, ha oda lehet lépni a vezetőkhez ügyes-bajos dolgokkal, s ők meghallgatják és segítenek megoldani a problémákat, ugyanakkor a vezetőknek figyelniük kellene a csoport (tábor) minden egyes tagjára. (Többek között ezért is tartom fontosnak a megfelelő vezetőtagok kiválasztását és az ideális résztvevő-vezető arány kialakítását.)

Egy tábor megszervezésénél a korszerűséget s ugyanakkor a következetességet számos praktikus eszközzel segíthetjük. Véleményem szerint ezek közül a legfontosabbakat a következő lista tartalmazza:

- A napi programelemeket harmonikusan és összefüggően célszerű összeilleszteni (legyen központi téma, az áhítatok és az előadások ne legyenek függetlenek egymástól, jusson idő sportra, mozgásra, kötetlenebb beszélgetésre is).
- Alkalmazzuk az egyenletes terhelés elvét, azaz például nem célszerű az egyik napra 3 előadást szervezni, másnapra pedig egyet sem. A főelőadásokat érdemes a délelőtti vagy késő délutáni időszakra tenni, amikor a figyelmünk, koncentrációképességünk a napi csúcson van.
- Nagyobb résztvevőszámmal (30–40 főnél) különösen, de kisebb létszámnál is érdemes a „titkos testvér” (más néven angyalkázás) nevű játékot elindítani, amely során

minden táborlakónak lesz legalább egy „angyalkája”, aki figyel rá, törődik vele, s ez segíthet a valódi közösséggé kovácsolódásban is.

- A résztvevők között előfordulnak olyanok is, akik inkább befelé fordulnak, nehezebben nyílnak meg, s így nehezebben is mondanak közvetlen véleményt. Ezt a gátlást segíthet leküzdeni a táborterület egyik zugában felállított vélemény-tábla (üzenőtábla), amelyre bárki felírhatja észrevételeit, megjegyzéseit.
- Fontosnak tartom a pénzügyek világos, átlátható vezetését, hogy tudjuk, mennyi pénzből gazdálkodunk: mi fér bele és mi nem a költségvetésbe.
- S végül gyakori probléma szokott lenni a fegyelmezés kérdése. Úgy gondolom, hogy mindig törekednünk kell a megfelelő, hatásos formára, azonban sose legyen megállító, sértő, mivel egy ilyen eset akár az ifjúsági csoportba való – későbbi – beilleszkedést is megnehezíti.

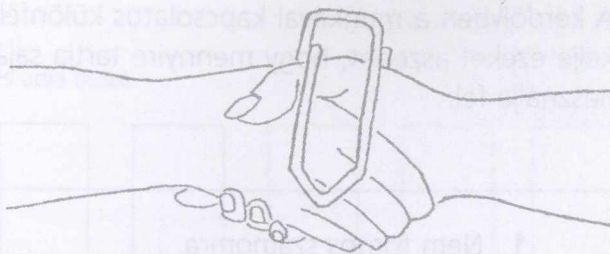
D

Mindig ügyeljünk a motiváltságra!

A „HOGYAN szervezzünk?” kérdésre, bár sokféle jó választ lehet adni, de számomra különösen nagy prioritást kap az az egyszerű felelet, hogy MOTIVÁLTAN.

Egy motiválatlan ifjúsági vezető, aki „csupán” kötelességből és felkérésre szervez meg bármit is, legtöbbször unalmas, egysíkú programsorokat fog összeállítani – a résztvevők visszajelzései legalábbis erről fognak árulkodni. Ha hiányzik a motiváció, akkor hiányzik a programok „lelke”. Egy vezető csak olyan alkalmat szervezzen, amelyen résztvevőként ő is jól érezné magát, és amelyből lelkileg ő maga is épül. Talán legnehezebb feladatnak a résztvevők motiválása tűnhet. Tovább nehezíti a dolgot, hogy mindenkit máshogyan lehet és kell ösztönözni.

Maslow szerint az emberi szükségletek a következő hierarchia sorrendjében hatnak:

Maslow szerint ha az életben maradás szükségleteit (élelem, ruházat, pihenés) kielégítik, akkor következnek a biztonsági szükségletek (munkahely és család), majd a társas kapcsolatok (ahol megértik és elfogadják az egyént). Csak ezután következik az önmegbecsülés igényének kielégítése (az egyén teljesítménye), és végül az önmegvalósítás (öröm, boldogság, jólét stb.).

Mások szerint a szükségletek – amelyek az egyént motiválják – nem ilyen merev hierarchiában vannak. Mindenesetre ezek a szükségletek léteznek. Hogy kinél melyik szükséglet a domináns, azt megtudhatjuk, ha kitöltetjük és kiértékeljük a következő motivációs kérdőívet.

Ha felismertük a domináns „szükségletiányt”, akkor közelebb jutottunk a motiváláshoz. Persze nehézséget okoz egy ifjúsági csoportnál, hogy

- nem ismerjük és nem mérjük fel ezt,
- a domináns szükségletiányt mindenkinél más lehet.

Többek között ezért tartom fontosnak az egyéni kreativitást, amelynek segítségével motiváljuk az „egész csoportot”. Persze erre azt mondhatjuk, hogy valaki vagy kreatív, vagy nem az. Véleményem szerint nem ilyen kategorikus az ötletesség fogalma. Természetesen vannak tipikus ötletemberek, ám ha többen összejönnek, máris könnyebb lesz egy jó program megszervezése. Sok helyen alkalmazzák az ötletbörzét (brainstorming), amelynek során ötletadó bázisnak használhatjuk a csoportot. Másrészt pedig a tapasztalat, mások megismerése és hatásos módszereinek átvétele ugyancsak segíthet jobb és még jobb táborok, csendesnapok, ifjúsági órák megszervezésében.

Ezért is tartom fontosnak az ideitől újra elinduló vezetőképzést, amelyet egyetlen nagy ötletbörzének is fel foghatunk: módszereket, elméleteket, technikákat tanulhatnak meg a résztvevők, s ezzel evangélikus ifjúsági csoportjainkat – többek között – felkészült és rátermett szervezőkkel látjuk el.

Bátovszky János

A kérdőívben a munkával kapcsolatos különféle jellemzőket, megállapításokat soroltunk fel. Értelmezze ezeket aszerint, hogy mennyire tartja saját maga számára fontosnak. Ehhez az alábbi skálát használja fel:

1 Nem fontos számomra	5 Az átlagnál fontosabb számomra
2 Kicsit fontos számomra	6 Meglehetősen fontos számomra
3 Az átlagnál kevésbé fontos számomra	7 Nagyon fontos számomra
4 Közepesen fontos számomra	

- 1** lehetőség arra, hogy közeli kapcsolatban legyek másokkal
- 2** lehetőség arra, hogy továbbfejlesszem személyes képességeimet
- 3** azt érezni, hogy az alapvetően szükséges dolgokkal el vagyok látva
- 4** azt érezni, hogy elismerés és megbecsülés jár ezzel a munkával
- 5** tudni, hogy biztos a munkahelyem és remélhetőleg addig maradhatok, ameddig akarok
- 6** azt érezni, hogy számos közeli, jó baráttal dolgozhatom együtt
- 7** a presztízs, és hogy mások fontosnak látják ezt a munkát
- 8** azt tudni, hogy nem fogok nélkülözni, meglesz, amire leginkább szükségem van
- 9** azt érezni, hogy ide tartozom
- 10** azt érezni, hogy hatékonyan kiteljesíthetem képességeimet
- 11** a kiszámítható, rendszeres fizetés
- 12** azt tudni, hogy valami igazán értékeset valósítottam meg
- 13** az önbizalom érzése, hogy jól végzem a dolgomat
- 14** az érzés, hogy a dolgok nagyjából ugyanúgy mennek holnap is, mint ma

PONTOZÁS

Írja be az állítások sorszámával melletti található pontszámokat, és adja össze.

Fiziológia (FIZ)

3 _____

8 _____

14 _____

Összpontszám:

Biztonság (BIZ)

5 _____

11 _____

15 _____

Összpontszám:

Másokhoz tartozás (TAR)

1 _____

6 _____

9 _____

Összpontszám:

Elismerés, megbecsültség (ELI)

4 _____

7 _____

13 _____

Összpontszám:

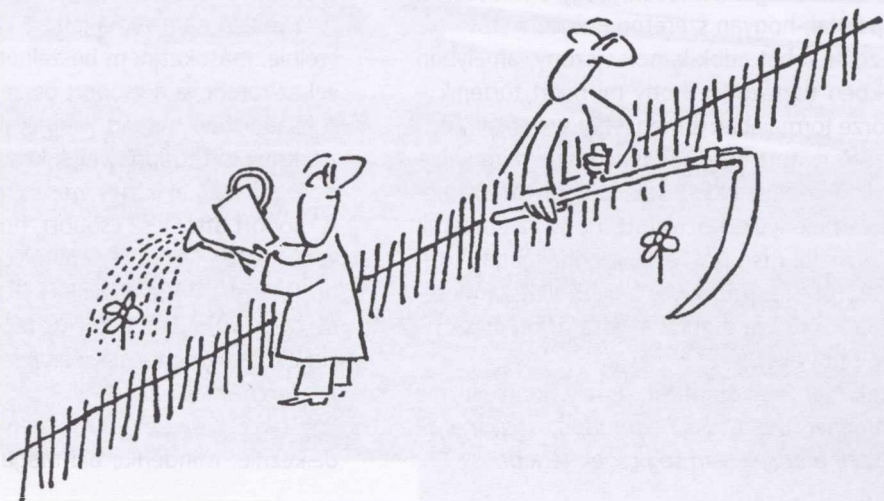
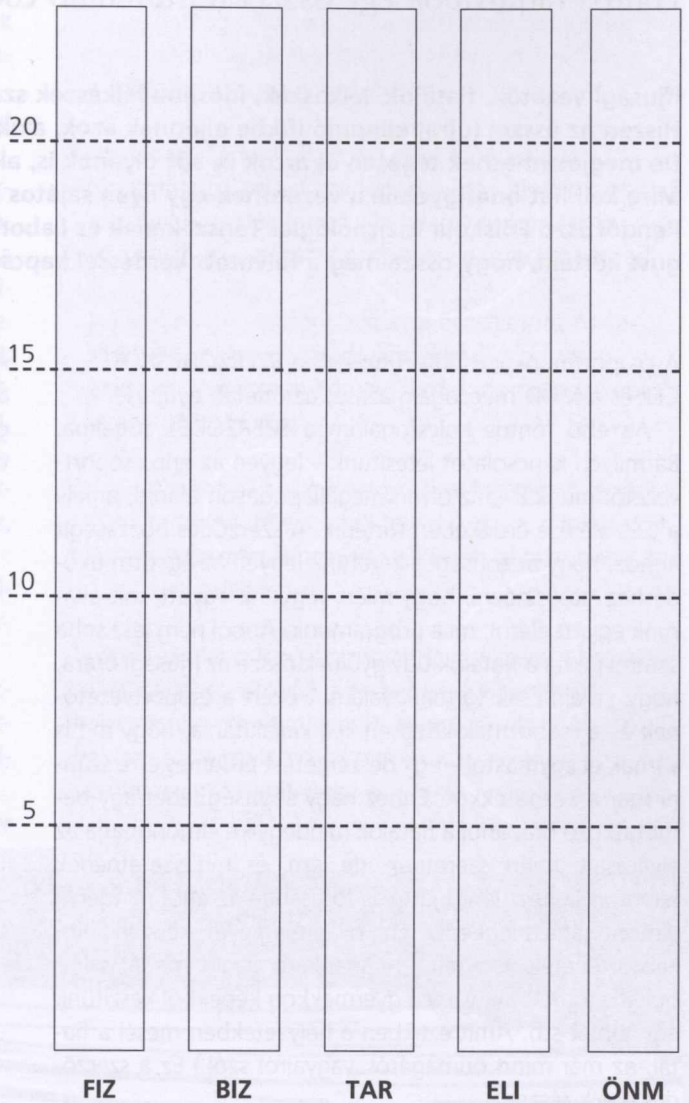
Önmegvalósítás (ÖNM)

2 _____

10 _____

12 _____

Összpontszám:

Melyik kikötőbe igyekszel?

Fontos tudnivalók egy ősszel (újra)induló csoport vezetéséhez

Ifjúsági vezetők, fiatalok, lelkészek, idősebb lelkészek számára nem kis problémát jelent az évkezdés. Hiszen az ősszel (újra) elinduló ifikbe eljönnek azok, akik tavaly jártak, és azok is, akik idén konfirmáltak. De megjelenhetnek teljesen új arcok is, sőt olyanok is, akik évekkkel ezelőtt olykor-olykor már jártak ifire. Mire kell hát odafigyelnie a vezetőnek egy ilyen sajátos helyzetben? Csernyikné Dr. Póth Ágnes, a Rendőrtiszti Főiskola Pszichológiai Tanszékének és Laboratóriumának vezető docensét, munkapszichológust kértem, hogy ossza meg a felvetett kérdéssel kapcsolatos gondolatait az Ifjúsági Óra olvasóival.

A csoportmunka **első része** a SZERZŐDÉSKÖTÉS, a CÉL és a MÓD megfogalmazása, az ötletek gyűjtése.

Az első fontos kulcsfogalom a SZERZŐDÉS fogalma. Bármilyen kapcsolatot létesítünk – legyen az épp csoportvezetői munka –, az olyan megállapodáson alapul, amely a CÉL elérése érdekében történik. A szerződés hozzásegít ahhoz, hogy biztonságos keretünk legyen az együttműködéshez. Jó tisztázni, hogy miért vagyunk együtt, mit akarunk együtt elérni, mi a programunk. Abból nem lesz soha semmi jó, ha a fiatalok úgy gyűlnek össze az ifjúsági órára, hogy „majd csak történik valami”. Ezért a csoportvezetőnek és a csoportnak közösen kell kialakítania, hogy mit is várnak el egymástól – egy beszélgetést érdemes erre szánni már a kezdetekkor. Ehhez nagy segítség lehet egy bemutatkozó óra, ahol a fiatalok mindegyike elmondhatja az elvárásait: miért szeretnek ide járni és mit szeretnének kapni. (Mindezt lehet játékos formában is, ahol mindenki elmondhatja a legkedvesebb nyári élményét, kedvenc bibliai történetét, vagy ahol mindenki lerajzolja magát szimbolikus formában, vagy a gyermekkori képekből készítünk egy tablót stb. Amit ezekben a helyzetekben mesél a fiatal, az már mind önmagáról, vágyairól szól.) Ez a szerződés egyik része.

A másik pedig az, hogy a vezető tisztázza a maga számára, hogy mit tud nyújtani a csoportjának. A vezető töltson el néhány órát azon gondolkodva, hogy ő mit szeretne elérni a csoporttal, hogyan szeretne dolgozni stb.

A csoportvezetés tehát adok-kapok viszony, amelyben már a kezdetekben tisztázódik, hogy mi miért történik – mindezt ötletbörze formájában is meg lehet szervezni. Fontos, hogy a vezető nyitott füllel meghallgassa, mire vágyanak a fiatalok (kirándulás, előadások, meghívott személyek stb.), mire van igényük. Köztudott, hogy az emberek alapvetően ott érzik jól magukat, ahol meghallgatják őket – ezt szemünk előtt kell tartanunk. (Nagyobb létszám esetén ajánlott kis csoportokra osztani a társaságot, és szóvivőkkel beszámoltatni őket.)

Hadd említsek meg egy mondást, amely pontosan ide tartozik, és önmagáért beszél: *Ha nem tudod, hogy melyik kikötőbe igyekszel, a szelek sem segítenek téged!*

A csoportmunka **másik legfontosabb része** az, hogy ki legyen a csoportvezető és milyen tulajdonságokkal rendelkezzen.

- ☺ Ez néha adott: lehet fiatalabb vagy akár idősebb személy. Ami igazán számít, az az, hogy mennyire tud ráhangolódni a fiatalokra – tehát a vezetőség nem korfüggő. Az biztos, hogy a vezetőnek szembe kell néznie önmagával, hogy vajon tényleg alkalmas-e erre a feladatra. Én az önismeret, az önkritika fontosságát hangsúlyozom, hiszen mindenkinek vannak erősségei és gyengéi. Egy csoportvezetőnek tudnia kell, miben jó, mitől alkalmas a csoportvezetésre. De mivel gyengéivel is tisztában van, tudja, hogy csodára ő sem képes, ezért segítői csapatot kell maga mellé szerveznie – a csoportmunkában mindig az a fontos, hogy a vezető a feladatokat el tudja osztani. Az önkritikához, önmagunk reális vizsgálatához viszont érett személyiségre van szükség.
- ☺ A vezetőnek motiválnia kell tudni a csoportot: ezt a legjobban úgy tudja elérni, hogy elismeri a csoporttagok pozitív megnyilvánulásait. Fontos a dicséret, a figyelem, a pozitív visszacsatolás. Ha nincs elég elismerés egy csoportban, akkor a fiatal elhagyja azt, vagy ha mégis odamegy, bomlasztani, áskálódni fog. Ez utóbbiak emberi játszmák, azaz tudattalan kommunikációs csapdák, melyeknek egyik oka az, hogy elismeréshiányban szenved az illető.
- ☺ A jó vezető nem sumákolhat. Tisztán és nyíltan kell beszélnie, másokat nem beszélhet ki a hátuk mögött, mivel ez rombolja a csoport összetartását.
- ☺ A csoportban mindig vannak passzívabbak – a kérdés az, hogy mit tudunk velük kezdeni, és mit tudunk kezdeni azokkal, akik túlságosan uralják a terepet.
- ☺ A csoport attól lesz csoport, hogy közös cél érdekében van együtt. Mindazt, amitől csoporttá válik egy csoport, erősíteni kell. Figyelni kell a csoportszerepekre, arra, hogy kit miben kell erősíteni.
- ☺ Figyelni kell az információáramlás módjára: faliújság, körtelefon, e-mail stb.
- ☺ Egy jó csoportvezetőnek jó szervezőképességgel kell rendelkeznie. Mindenki, aki maga köré tud szervezni fia-

talokat, meghatározó személyiséggé válik. Ha egy lelkes ezt nem tudja megoldani, szétszélednek a fiatalok a gyülekezetből.

- ☺ Egy másik fontos vezetői tulajdonság a jó kommunikáció, az emberekre való odafigyelés képessége. Nemcsak akkor kell a csoporttagokra figyelni, ha ott vannak, hanem akkor is, ha valaki nem jön el ifjúsági órára.
- ☺ Fontos a dominancia és a felelősségtudat: ha valamit elvállalok, akkor azt ne hagyjam félbe.
- ☺ A frusztrációs tolerancia fogalmát is fontos megismernünk. Ez azt jelenti, hogy a problémás, feszült helyzetekben – akadályoztatás esetében – „ne adjon ki” a vezető, hanem le tudja győzni a nehézségeket. Az alkalmazkodóképesség is a konfliktuskezelés fontos eleme.
- ☺ A vezető kreativitása, az alkotó gondolkodás, új dolgok létrehozása (színjátszó kör, együttes, ping-pong csapat, kirándulás szervezése stb.) „megfertőzi” a fiatalokat. Rugalmasság és nyitottság szükséges mindehhez.
- ☺ Néha nem árt, ha a vezető szakemberhez fordul segítségért, ötletekért (pedagógushoz is, vezetői trénerhez, pszichológushoz stb.).
- ☺ Hasonlóan fontos, hogy a vezető képzésben részesüljön, tanuljon, továbbképezze magát a vezetési gyakorlatban.

Az új tanév kezdetkor hajónkat ezekkel a gondolatokkal megrakodva őszintén remélem, hogy tisztábban látszanak a célpontok, a kikötők – és akkor a szelek is segíteni fognak...

Balog Eszter

Gondolod, hogy emberek milliói éveken át hittek volna az imádságban, ha nem működne? Fedezd fel önmagadban az ima erejét! Nem nagy titok, ráadásul díjmentes. Mindössze annyit kell megtenned, hogy kipróbáld.

Leküzdheted a hallgatást, ha apró lépésenként közelítesz a cél felé. Látni fogod, hogy minden egyes lépés újabb lendületet ad. Ha kitartó és következetes vagy, olyan hamar célba érsz, hogy észre sem veszed.

Ha a mindennapi döntéseidet a becsület, az őszinteség és a szeretet szabályai szerint hozod meg, akkor az élet igazán komoly fordulópontjain is képes leszel helyesen dönteni.

Az élet olyan, mint egy óriási festmény: rengeteg különféle színből tevődik össze, s mindegyik egyformán fontos és szükséges ahhoz, hogy az élet teljes legyen.

Legyen az élet bármilyen mostoha, mindent megértéssel és békében próbálj fogadni! Isten készséggel helyettesíti a reménytelenség és csüggedtség érzését békével és nyugalommal, melyek bármilyen körülményen átsegítenek.

Az ifjúságvezető mint lelkigondozó

Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk.

(Róm 15,1)

Nyolc évvel ezelőtt szeptemberben kerültünk Békéscsábára, akkor kezdtem általános iskolás gyermekekkel foglalkozni heti rendszerességgel. Ezekkel a gyerekekkel mentünk először táborozni. A gyerekek jó része felcseperedett, egyre többen csatlakoztak hozzánk, és a nyári táborunk létszáma is évről évre nőtt. Időközben a gyerektáborokba már az idősebb, régi táboros diákjaimat vittem segítőnek, remélve, hogy szükségük lesz egymásra, hogy talán megízlelik azt, milyen csodálatos érzés is Isten szolgálatában együtt munkálkodni, kicsi gyermekeket vezetgetni. Öt évvel ezelőtt gondoltam először arra, hogy szervezni kéne ezekre az időközben kamasszá növvő, konfirmált fiatalokra építve ifjúsági csoportot is.

Nem ment könnyen, egy évig hol jöttek, hol nem jöttek, 4-5 fővel, szerényen és csüggedten szembesültünk szombatontként a sikertelenséggel. Három évvel ezelőtt megtört a jég, és egyre többen kezdtek érdeklődni. Isten áldását érezzük azóta is ezen a közösségen.

Annai segítő jelentkezett az ifisek közül a táborba, hogy szinte nem értek el a kisebbek (65 fővel táboroztunk). Nem volt kérdés, két évvel ezelőtt a békéscsabai gyerekhét után meg kellett tartani az első békéscsabai ifjúsági hetet. Azóta már túl vagyunk a második ilyen nyáron is, és egy egyre jobban gazdagodó ifjúsági közösségben élhetjük meg a hitünket. Idén nyáron a fiatalok megalakították a saját zenekarukat, néhányan összefogva a vasárnapi gyermek-istentiszteleteket fogják közösen tartani, és klubot is szerveztek maguknak. Most szeptemberben a 4-5 éve együtt táborozó, frissen konfirmált gyerekek maguk kezdeményezték egy kisifi megszervezését, amiért Istennek adunk hálát. Szép fokozatosan, egymásra épülve formálódik gyülekezetünk fiatalsága. A nagyapámék kispesti gyülekezetében éltem át gyermekként ezt a csodát, most pedig vezetőként is részt vehetek Isten kegyelméből a szolgálatban.

Ifjúsági vezetőként nagyon sok mindent kell még tanulnom, de szeretném néhány gondolatban összegezni az eddigi tapasztalataimat.

Újra itt az ősz, újult erővel indul a hittanórák és a gyülekezeti alkalmak szervezése. Egyszerűen ez a toborzás, az indítás időszaka. Vajon mivel lehet motiválni a fiatalokat arra, hogy jöjjenek? Ifjúságot indítani, szervezni nagyon nehéz, hát még egyben tartani! Mi az a „titok”, ami szük-

séges ahhoz, hogy a hatalmas energiával összegyűjtött fiatalok közösségé forrjanak?

A vezetőnek van-e ebben felelőssége, és ha van, akkor mit kéne tennie? Mi az a nehézség, ami miatt elég sokan abbahagyják az ifik vezetését, sőt bele sem vágnak a dologba?

Nehézséget jelenthet,

- hogy a sajátunknak kell tekintenünk őket egyenként, személy szerint.
- hogy az időnket erre mindig rá kell szálni.
- hogy a ragaszkodásukat bölcsen el kell tudnunk viselni.
- hogy az ifjúsági óra után is időt kell szálni a beszélgetésekre, közös játéokra.
- hogy elengedhetetlen a folyamatos önkontrollra való készség és változásra, változtatásra való képesség kialakítása, életvitellé fejlesztése.
- hogy a saját problémáinkat megéljük a fiatalok előtt, illetve azt, hogy mi hogyan oldjuk meg azokat. Hiszen nekünk is van bűnünk és terhünk, és azt Istenre bízunk, aki nem megóv a gondoktól, hanem erőt ad azok elhordozására, feldolgozására. Ebben mintaként kell szolgálnunk.
- tisztában lenni azzal, hogy ebben a szolgálatban mi Isten része, és mi a miénk.
- a saját problémákkal foglalkozó kamaszokat úgy irányítani, hogy vegyék észre egymást és lelkigondozzák ők is a fiatalabbat, a rászorulót, hogy legyenek nyitottak mások gondjára.
- hogy képes vagyok-e a közösségvállalásra, vagyis bele tudom-e érezni magam a fiatal helyzetébe, mielőtt mondom valamit neki.
- hogy tudok-e megbocsátani, felejtetni.
- hogy tudom-e a lelki testvért látni a jóval fiatalabb másikban.
- hogy tudom-e különbnek tartani a jóval fiatalabb, tapasztalatlanabb másikat.

A toborzott fiatalok, különösen a tinédzserek erősen személyekhez kötődnek. Ezért ha ifjúsággal foglalkozunk, akkor azt nem lehet csak egy kicsit tenni. Nem lehet egyetlen programnak felfogni a héten, mert ha ezt így gondoljuk, akkor vezetők helyett csak egy alkalom megrendezői leszünk, nem házigazdák, hanem vendégszolgálatok tartói.

*Hiába fűröszted önmagadban,
csak másban
moshatod meg arcodat.*

József Attila

Az ifjúságvezetőnek az idejét szinte korlátlanul fel kell ajánlania. Ez csak a házastárs segítségével és megértésével lehetséges. A legjobban akkor tud működni a vezetés, ha a család az ifivezető mellett van, sőt együtt munkálkodnak ebben a szolgálatban. A fiatalok részéről az egyik fő elvárás a vezetőjük felé, hogy bármikor és bármilyen helyzetben „rendelkezésükre” álljon, ha problémájukkal vagy égető gondjukkal hozzá akarnak fordulni.

A lelkigondozói beszélgetésekre egy ifjúsági csoporton belül óriási szükség van. Ezt nem lehet megspórolni egy ifjúsággal foglalkozó vezetőnek. A jó pásztor ismeri minden bányát. Nekünk is törekedni kell a „nyájhoz” tartozók megismerésére.

A lelkigondozó hiteles kell, hogy legyen. Nem tökéletes, hanem olyan ember, aki a hibáit, ballépéseit fel meri vállalni. Az adhat tanácsot, aki mástól el is fogadja azt. Ebben csak a kölcsönösség működhet.

Milyen a jó lelkigondozó?

- szeret és elfogad
- segíteni akar
- irányítja a beszélgetést
- arról beszél, amiről kell
- Isten törvényét állítja előtérbe
- bűnbánatra vezet
- stabil értékrendszere van, amihez igazítja az életét

Fel tudja-e vállalni a vezető egyedül az összes hozzá tartozó fiatal gondját, lelki terheit? Erre két választ kaptam a szolgálatom alatt. Az egyik, hogy soha nem egyedül, hanem Istenre mutatva, tőle segítséget kérve szabad a gondokat meghallgatni. Nem átvállalni, hanem megértő figyelemmel meghallgatni. *Örüljete az örülőkkel és sírjatek a sírókkal!* (Róm 12,15)

A másik pedig, hogy a vezetőnek hatalma van. Ezzel élni és nem visszaélni kell. Nem a vezető a mester, hanem Jézus Krisztus. Erre az ifivezetőnek minden beszélgetésben rá kell mutatnia, és a megoldást közös imádsággal az Istenre bízni.

A lelkigondozás során mindig szembesülünk a tehetet-

lenségünkkel, a gyengeségünkkel. Ezt féltetve kell reményt és békességet sugározni, ami csak Isten erejével lehetséges. A lelkigondozó vezető pedig megerősödhet hitében, növekedhet szeretetben a beszélgetéseken keresztül.

Mikor jó egy vezető?

- ha ismeri az övéit, ezért
- gondozza az övéit, ezért
- időt szentel az övéire
- ha szembe mer nézni mindazzal, ami a szíve mélyén, lelke rejtett zugaiban meghúzódik, mert teljesebb önismeretre törekszik, tudva azt, hogy ez határozza meg érzéseit, tetteit, kapcsolatait
- ha állandó kritikához szoktatja magát, vagyis mindig elfogadja a kritikát
- ha őszinte
- ha megosztja a terheket
- ha elfogadja, hogy ő mások életében Isten eszköze
- ha tud titkot tartani
- ha kész továbbadni, amit Isten elvégzett benne
- ha felvállalja a békítés szolgálatát
- ha felelősséget vállal az övéiért

A jól vezetett ifjúság idővel saját maga kineveli a vezetőit, akik maguk is szívesen vállalnak vezető szerepet bizonyos szolgálati területeken.

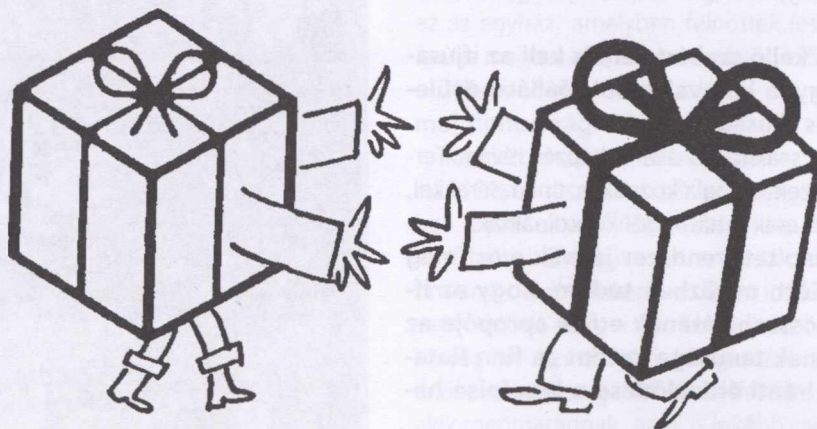
„Minden közösség olyan, mint a vezetője” – tartja a mondás. Mit mutat rólunk a saját közösségünk? Csak odáig tudunk felemelni másokat, ahol mi állunk.

Az a legfontosabb, hogy sose feledjük és feledtessük: a mi igazi lelkigondozónk és vezetőnk az Isten.

Kutyejné Ablonczy Katalin

*Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket,
és imádkozzatok egymásért,
hogy meggyógyuljatok!*

(Jak 5,16)

Finn ifjúsági stratégiai program

Hogy a finn evangélikus egyház megkülönböztetett figyelemmel viseltetik a fiatal nemzedékek iránt, arra bizonyosság a 2004 és 2010 közötti időszakra kidolgozott ifjúsági stratégiai program. Ennek megvitatása, egyes gyülekezetekben való alkalmazhatóságának a kigondolása volt a célja annak a tanácskozásnak, amelyre nem egy finnországi tó partján, hanem a magyar tenger mellett kerítettek sort a kuopioi evangélikus egyházmegye ifjúsági munkáért felelős, főállású gyülekezeti alkalmazottai. A néhány lelkésszel is megerősített finn delegáció szeptember elején költözött be négy napra a balatonszárszói evangélikus konferencia-központba. A kihelyezett konferencia két vendégével Balog Eszter beszélgett.

Dr. Sakari Häkkinen egyházmegyei püspöki tanácsadót, az ifjúsági ügyek felelősét mindenekelőtt munkájáról kérdeztem.

Püspöki titkárként nem egyszerűen adminisztrátori feladatokat látok el, hanem elsősorban teológiai munkát végzek. Előkészítem a püspök számára az istentiszteleteket, előadásaihoz háttéranyagokat gyűjtök, figyelemmel kísérem a teológiai vitákat, ezekről tájékoztatást adok és hasonlók. Másik fő területem az ifjúsági munkások képzése, a harmadik pedig a liturgia, vagyis az istentisztelet témaköre. Az egyházmegye 66 gyülekezetében főállásban dolgozó ifjúsági munkások számára rendezek találkozót, és persze folyamatosan konzultálok velük. Feladatom az is, hogy e mostani, balatonszárszói konferenciához hasonlókat, illetve továbbképzéseket szervezzek az ifjúsági és gyermekmunkások részére. Törvényünk előírja, hogy minden gyülekezetben kell végezni konfirmációi oktatást és ifjúsági munkát. Ezért természetesen a helyi lelkész a felelős, de a munkát a gyülekezet főállású ifjúsági munkása végzi.

Úgy gondolom, kellő szakértelem is kell az ifjúsági munkához. Hogyan lesz valakiből főállású gyülekezeti gyermek- és ifjúsági vezető?

Három-négy éves szakirányú állami képzés révén. Természetesen a lelkészek is foglalkoznak a tinédzserekkel, de nálunk ők inkább csak a háttérből koordinálnak.

Nagyszerűen kiépített rendszer jelenik most meg a lelki szemem előtt, miközben tudom, hogy az ifjúsági munkások összehívásának egyik apropója az a felmérés, amelynek tanúsága szerint „a finn fiatalok gyülekezetek iránti érdeklődése a legutolsó helyen áll...”

Egyházunkban évek óta tudatos stratégiai munkát végzünk, melynek az alapja az egyház létezése, Isten jelenléte. A misszió, a diakónia és más területek tudatos átgondolása után most érkezünk el a gyermek- és ifjúsági munka stratégiájának elkészítéséhez. Valójában nem magától a stratégiától várunk újat, hanem attól, hogy minden gyülekezetben átgondolják ezeket az alapelveket, és ezek alapján megvalósítják mindazt, ami nekik abból a legfontosabb.

Itt van a kezemben egy 32 oldalas füzet. Kérem, mutassa be az Ifjúsági Óra olvasóinak a 2004–2010. évre kidolgozott ifjúsági stratégiai program főbb pontjait!

Abból az alaptól indulunk ki, hogy hiszünk a Szentháromságban és abban, hogy a keresztyén nevelés, azaz maga az evangélium hirdetése a kereszteléssel kezdődik. Ez

A FINN CSOPORT

azt jelenti, hogy lehetőséget szeretnénk adni a gyermekek és a fiatalok számára arra, hogy megismerjék a kegyelmes Istent. Fontos, hogy tudják: Istennel úgy, ahogy vannak, kapcsolatban lehetnek. Itt és most.

Hogy milyen egyházunk lesz 2010-ben, az rajtunk múlik. Társadalmunk változik, és ezt az egyház sem hagyhatja figyelmen kívül. Ahhoz, hogy az emberek be tudjanak illeszkedni a gyülekezeteinkbe, nekünk is aktívnak kell lennünk. A fiataloknak azt akarjuk elmondani, hogy az egyház valóban jelen van, mert Isten van jelen benne, és így természetesen a fiatalok között is. Erről szól a stratégia alapja.

A második pont lényege az, hogy meg akarjuk őrizni az Istenbe vetett hit tisztaságát.

Az egyház feladata az, hogy lelki közösséget teremtsen a tizenévesek számára, mivel ezt semelyik más, fiatalok által mégoly kedvelt csoport sem tudja biztosítani. A spirituális közösség megteremtése és felfedeztetése áll stratégiánk középpontjában.

A harmadik pont arról szól, hogy át kell gondolni a helyi gyülekezeti életet, a hagyományokat abból a szempontból, hogy mely tradíciók segítik és melyek hátráltatják az ifjúsági munkát. Végig kell gondolni, hogy tényleg a helyes célokra fordítjuk-e a pénzt, hogy valóban a megfelelő ember végzi-e az ifjúsági munkát, nem utolsósorban pedig meg kell vizsgálni, hogy milyen és mennyire eredményes a végzett munka.

A stratégiai program negyedik pontja kijelenti, hogy az egyház mindenben támogatja a gyermekek és a fiatalok növekedését. A gyermekeknek valóságos gyermekkort kell megélniük, a fiataloknak pedig valóságos ifjúkort! Nem egészséges, ha a gyermekek fiatalokként, a fiatalok pedig felnőttként viselkednek.

Az ötödik pont a keresztyén nevelés jelentőségét hangsúlyozza, és a családokkal való szoros együttműködésre buzdít. A szülőkkal való foglalkozás tehát elengedhetetlen.

Bár a stratégiai program nyomtatásban csak nemrég került a nyilvánosság elé, már lehet tudni a foga-

A SORSOLÁS PILLANATAI

Tudni kell a stratégiáról, hogy lényegében öt év átgondolt munkájának az eredménye. Végző változatát ez év augusztusában kapta meg minden ifjúsági vezető és gyülekezet. Úgy gondolom, hogy remélt eredményeit csak másfél-két év múltán érezkelhetjük majd. Kritikákat természetesen máris kaptunk. Egyesek nehezményezik, hogy ez vagy az kimaradt az anyagból. És persze vannak, akik továbbra is mindent a maguk megszokott módján végeznek, holott a legfontosabb éppen az volna, hogy az ifjúsággal foglalkozók megismerjék és alkalmazzák ezeket a gondolatokat. Mindazonáltal én reménységgel nézek a következő évek ifjúsági munkája elé.

Akkor 2010-ben újra beszélgethetünk az elért eredményekről?

Igen, természetesen.

A fenti interjúnak mindeddig néma tanúja volt dr. Wille Riekkinen, Kuopio egyházmegye püspöke is, akivel továbbfűztük a beszélgetés fonalát.

Ez a stratégia természetesen nem arról szól, hogy megmondjuk, miként nézzen ki az egyház 2010-ben, hanem arról, hogy védjük a gyermekkort, az ifjúkort, a családokat, és bátorítsuk az embereket az egyéni, illetőleg közösségi hitéletre. Azt szeretnénk elérni, hogy a fiatalok sokkal tudatosabban vegyenek részt a gyülekezeti életben, és így ők mondják meg, ők alakítsák ki, milyen legyen az az egyház, amelyben felnőttek lesznek. A mai fiatalok igenis meghatározzák az egyház jövőjét.

Köszönöm a kiegészítést. De mégis, milyenek a mai finnországi fiatalok?

Kezdetben sokan érdeklődnek az egyház iránt. A fiatalok 96%-a részesül hitoktatásban, konfirmációi oktatásban, eljönnek az ifjúsági táborokba. Mindez hozzátartozik az ifjúság kultúrájához. De 16–17 éves kor körül (a konfirmáció után) elérkezik a döntő időszak, amikor egy fiatal vagy aktívá válik a gyülekezetben, vagy hátat fordít közösségének, és csak házasságkötésének, gyermeke kereszteselésének apropójából keresi fel újra a gyülekezetét. Ám akik megmaradnak, azok is inkább csak a „felnőtt ifjúság”

ÉS A KÉT VEZETŐ: DR. SAKARI HÄKKINEN ÉS WILLE RIEKKINEN

összejöveleire járnak, nem igazán van kapcsolatuk a gyülekezet idősebb tagjaival. Csak kevés gyülekezetben van a generációk között valamilyen együttműködés. Általában elmondható, hogy 17 és 30 éves kor között igen sok fiatal válik passzívra, de azért az egyház tagjai akarnak maradni. Ez egyébként szinte minden nyugat-európai országban így van.

Az ifjúsági munka felépítése tehát nagy kihívást jelent. Ezért is fontos, hogy rendszeresen összehívjuk az ifjúsági munkásokat annak érdekében, hogy világos lépések legyenek előttük, hogy készségesek legyenek a munkájukban. Finnországban igazán jók a lehetőségek, hiszen minden gyülekezet alkalmaz ifjúsági munkást. Ez nagy befektetés, de feltétlenül megéri.

Püspökként vannak-e kiemelt célkitűzései ezen a téren?

Kuopio megye területén közel ötszázezer ember lakik. Én három kiemelt célt látok magam előtt. Az első, hogy az emberek vegyék a kezükbe a Bibliát! Használják, és – az örömhír, az evangélium által – találják meg életük értelmét.

Személy szerint is prioritásnak gondolom a gyermek- és ifjúsági munkát. A gyermekek, a fiatalok jelentik a jövőt – ezt nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Ezért a megyei ifjúsági vezetőknek tartott továbbképzéseken mindig jelen vagyok, mindenhol megyek velük – így jöttem el most Balatonszárszóra is.

Harmadik célkitűzésem az, hogy bátorítsam a laikusokat, segítsen a munkájukat. Meggyőződésem, hogy nem szabad túlságosan lelkészközpontúan dolgoznunk a gyülekezetekben. Számomra az együtt végzett munka a fontos. A nevelés is az egész gyülekezet felelőssége. Pontosan erről van szó a fentiekben vázolt stratégiai programban.

Püspök úr négy gyermek édesapja. Talán tapasztalatból is könnyebben meg tudja nevezni, melyek a fiatalokat fenyegető legfőbb veszélyek.

A mai fiatalok mindenütt csak az erőszakkal találkoznak. A filmekből, a rádióból folyamatosan negatív impulzusok érik őket, s ezek óhatatlanul hatással vannak rájuk. Probléma az is, hogy sokan nagyon „lazák”, aztán már nem tudják összeszedni magukat, és sokan, túlságosan is sokan nyúlnak az alkoholhoz. Potenciális veszélyt jelent az is, ha nincs egy jó barát, ha nincs hívő családi háttér vagy egyáltalán valaki, akitől a fiatal segítséget tudna kérni, ha bajba kerül. Ezért is szükséges, hogy a fiatal kapcsolódási pontot tudjon találni az egyházzal, a gyülekezettel. Hogy tudja azt, ott fontos a jelenléte, ott barátra lelhet, társakra, segítőkre.

Úgy érzem, mindaz, amiről a balatonszárszói konferencián tanácskoztak, nem csak finn egyházi „belügy”. Püspök úr mit üzenne a magyarországi evangélikus fiataloknak?

Kevés magyar fiatalot ismerek, ám akiket igen, azok mind nagyon kedvesek. Szeretném, ha azért fáradoznának, hogy Európa ne veszítse el keresztény lelkületét. A Magyarországi Evangélikus Egyházban sok aktív gyülekezet van, így a fiatalok számára is számos lehetőség kínálkozik az aktív lelki életre. Azt kívánom, hogy a fiatalok legyenek bátrak, legyenek kíváncsiak, találják meg Jézust, s hogy ez legyen életük kulcsa. Kívánom továbbá azt, hogy a keresztény fiatalok hassanak egymásra, mert minden korosztályt a saját korosztálya tud a legjobban evangélicizálni.

Balog Eszter

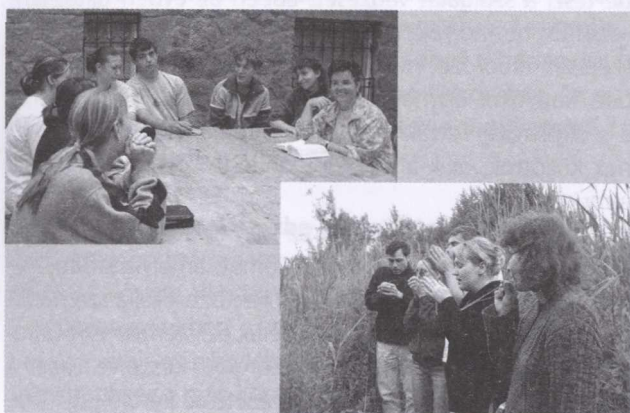
(Evangélikus Élet, 2004. 38. sz.)

A BÚCSÚZÁS PILLANATAI

Ifjúsági munka az Észak-Pest Megyei Egyházmegyében

Egyházmegyénk ifjúsági munkája nagyon sokszínű. Ez abból adódik, hogy kicsiben mindaz megtalálható nálunk, ami nagyban egész egyházunkban: a galgamenti falvak tradicionális és összetartó gyülekezetei szlovák vagy német hagyománnyal, lendületesen fejlődő városok gyülekezetei, mint például Vác és Gödöllő, Budapest agglomerációs övezetként számon tartott tradicionális gyülekezetek: Fót, Csömör és Nagytarcsa, és az olyan kis szórványgyülekezetek – gyakorlatilag Budapest lakóövezeteként –, mint Dunakeszi és Göd. Ebből a sajátosan sokszínű helyzetből következik, hogy az ifjúsági munka lehetőségeit és formáit alapvetően meghatározza az említett gyülekezeti és életmódbeli háttér.

Szinte minden gyülekezetben folyik ifjúsági munka. A galgamenti falvak fiataljai hétvégén általában hazamennek, ők a heti rendszerességgel tartott ifjúsági órán vesznek részt. Némelyik gyülekezetben hagyományosan élénk az ifjúsági munka, ifjúsági énekkar vagy zenekar is működik Csömörön, Nagytarcsán, Vácott. Fontos, hogy nem egyedül a lelkész vezeti ezeket az ifjúsági közösségeket, hanem arra vállalkozó fiatalok is részt vállalnak a szervezésben, vezetésben. Több gyülekezeti ifjúság rendszeresen táborozik nyáron, a fótiak például családi táboron vehetnek részt, fiatal és idősebb gyülekezeti tagok együtt. Dunakeszi és Göd hittanosaí és fiataljai immáron ötödször táboroztak közösen Nagyvelegén két dunántúli gyülekezetet: Győrújbarát és Bakonyszentlászló hittanosaival és fiataljaival.

Valóban szüksége van minden korosztálynak, így a fiataloknak is arra, hogy sajátos kérdéseikkel, gondjaikkal egymás közt legyenek együtt, de legalább ennyire fontos a gyülekezet épülése szempontjából, hogy különböző korosztályok is együtt töltsenek egy hetet – megismerve, megtanulva és elfogadva mindazt, ami közös és különböző bennük.

Érdekes színfolt a dunakeszi és gödi fiatal felnőttek csoportja, amelynek néhány tagja új munkahelye vagy házasságkötése révén a környező településekre került. Havonta egyszer találkozunk valamelyikük lakásán. Kéthavonta hosszú hétvégét töltünk el valahol a hegyek között.

A gyülekezetekben tehát folyik az ifjúsági munka, de sajnos nem könnyű egyházmegyei ifjúsági napot szervezni. Igen nehéz olyan szombatot találni, amelyen a gyülekezetek zömének fiataljai ráérnének. Sokkal kevesebb a kapcsolat az ifik között, mint szeretném.

Minden gyülekezetre igaz, hogy az ifjúság részvétele és a közösség élete hullámzást mutat. Ez természetes, bár néha nem könnyű átélni a leszálló ágat. Olykor akadozik az utánpótlás, máskor a fiatalok javaslatára alakul egy új közösség.

Örömmel írhatom, hogy egyházmegyénkben a lelkészek jól együtt tudnak dolgozni a sajnos egyelőre ritka egyházmegyei ifjúsági napokon. Kirívó hitbéli, teológiai, kegyességi különbségek nincsenek köztünk, de emberi feszültségek sem terhelik közös munkánkat, szolgálatunkat.

Nem tehetem meg, hogy kikerüljem az önkritikát: bár ifjúsági referensként több gyülekezetünk ifjúsági közösségét meglátogattam, a szükségesnél jóval kevesebb időt és erőt tudtam szánni az egyházmegye ifjúsági munkájának a megismerésére és egyházmegyei alkalmak szervezésére. Egyházmegyénk sokszínűsége nagy érték. Többet adhatnánk egymásnak. Ugyanakkor – ahogyan máshol is – a fiatalok inkább kapni szeretnének, passzív résztvevőként. Kevesekben dolgozik az adás, másokkal megosztás igénye. Lehet, hogy nem tanítjuk ezt mi, életkorban előtűnik járók?

Kovács László
egyházmegyei referens

Élettel és Lélekkel megtelt üres házak

Ifjúsági táborok a Győr-Soproni Egyházmegyében

RÁBCAKAPI IFJÚSÁGI KÖZPONT

MEGTELVE ÉLETTEL

Nincs annál szomorúbb látvány, mint az üres épület, a kihalt udvar. A Győr közeli evangélikus község, Rábcakapi iskolája és lelkészlakása is ilyen elhagyatott épület, hiszen a faluban több mint húsz éve nem él lelkész, iskola sem működik egy évtizede. Nyaranta két hónapra azonban megélevenednek az üres házak, hiszen itt működik a Győr-Soproni Egyházmegye Ifjúsági Központja.

A gyülekezeti táborok mellett ezen a nyáron egyházmegyénk négy tábort szervezett gyermekeknek és fiataloknak, az immáron részlegesen – mintegy tizenhárommillió forint értékben – felújított Ifjúsági Központban. Összesen százhatvanan töltötték egy-egy hetet Rábcakapin. Nagy részük már visszatérő vendég, aki három, négy, öt, esetleg még több éve rendszeres táborozónk. Vannak közöttük olyanok is szép számmal, akik nem evangélikusok, sőt a mi táborainkban ismerkedtek meg magával az egyházzal, Isten igéjével, az evangélium üzenetével.

Ez a körülmény persze fokozott felelősséget ró a táborok vezetőire. Ezt a szolgálatot nem is lehetne egyedül végezni. Isten ajándéka, hogy az egyházmegyében évek óta

komoly munkatársi közösség működik közre a táborok és a csendesnapok szervezésében, így mindenki tudja, hogy mi a feladata, kinek kell foglalkoznia a konyhával, kinek az áhítatokkal és a bibliakörökkel – ez a személy természetesen minden esetben evangélikus lelkész –, kinek a kézműves foglalkozások előkészítésével, és így tovább. A munkatársak egyben baráti kört is alkotnak, ami még könnyebbé teszi a szolgálat végzését. Ebben az évben újtásként vezettük be, hogy a gyakran hat-nyolc éve ismert, rendszeresen táborozó, mostanra már középiskolássá cseperedt fiatalokat úgynevezett „kisvezetőkként” beállítottuk a szolgálatba. Tettük ezt abban a reményben, hogy lesznek közöttük, akik a mi „kiöregedésünk” után folytatják a munkánkat.

A táborok fő témája idén az istentisztelet volt. Megismertettük a gyerekekkel a templomot, amely gazdag – és sokak számára ismeretlen – jelképrendszerével a szemünknek is prédikál; megismertettük velük az istentisztelet „dramaturgiáját”, illetve magát a liturgiát, készülve ezzel a 2005-ben reményeink szerint bevezetésre kerülő „új” (hagyományos) istentiszteleti rendre. Templomot esetenként csak évente egyszer látó gyerekek tudhatták meg, hogy egy istentisztelet azért válik unalmassá, mert sokszor csupán a fülnek szóló előadássá, prédikációvá szegényedik, hiszen az istentiszteleten a szemünkkel (templomi jelképek), a nyelvünkkel (úrvacsora), illetve az egész testünkkel (keresztvetés, térdhajtás, felállás-leülés) is részt vehetünk. Közösen rádöbbenhettünk a liturgia erejére, amelyben Isten ráébreszt a bűneinkre, megbocsátja azokat, engedi, hogy magasztaljuk őt, üzen nekünk az igében, szavakkal megvallott hitet ajándékoz nekünk, valóságos jelenlétének közösségében von magához az úrvacsora által, majd áldásával meggazdagítva enged utunkra. Megismerkedhettünk a gitáros énekek mellett az énekeskönyv, illetve a liturgia énekeivel is.

A beszélgetéseken és a reggeli-esti, gregorián liturgiájú áhítatokon kívül természetesen sok játék, illetve kézműves foglalkozás gazdagította a táborokat. Mindannyian ajándékokkal a kezünkben és még több ajándékkal a szívünkben térhettünk haza.

A rábcakapi iskola és lelkészlakás most megint üres és elhagyatott lesz néhány hónapig. Lélekben azonban sokszor térünk vissza oda: visszahívunk a búcsúzásakor ejtett könnycseppek, a falakba ivódott emlékek, és az, aki a leginkább „szervezte” ezen a nyáron is az egyházmegyei ifjúsági alkalmakat...

Tubán József

Fiatalok húrjain

Hasza Mónika most kezdi a 4. évfolyamot a Teológián. A szakonyi evangélikus gyülekezet tagja, de szinte minden egyházi kötődése Vas megyéhez kapcsolja. Ha jól emlékszem, 8 éves volt, amikor első alkalommal találkoztunk egy nyári táborban, ahol a harmadik napon testvérel együtt belázasodott, és hazavittük őket Órimagyarósdra, életük első táborából. Ez a rossz élmény nem vette el kedvét, és azóta is minden évben legalább egy hétre visszatér a magyarádsdi táboroközpontba, most már vezetőként.

Mióta jársz gyülekezetbe vagy ifjúsági órára?

Gyülekezetbe már egészen kiskorom óta járok, a szüleim vittek el először. Ifjúsági órára azonban nem jártam, mivel a gyülekezetünkben ez nem működött. A gyülekezetünk nagyon kicsi, és nagyrészt idősebb emberekből áll. A fiatalok többsége már korán elkerül otthonról középiskolába, kollégiumba.

Volt egy Vas megyei ifjúsági csoport (Hajtás), melynek néhány alkalmán részt vettem, de aztán felbomlott. A résztvevők közül én voltam a legfiatalabb, de ez a néhány alkalom sokat jelentett a számomra a későbbiekben. Gyülekezeti szinten ma sincsen ifjúsági óra, de a megye fiataljait próbáljuk összegyűjteni.

Mi vonzott és vonz ma is az ifjúsági munkában?

Az motivál ma is, ami akkor régen elindított. A barátaim, akikkel együtt szervezzük ezeket a programokat (csendesnapok, hittanversenyek, táborok). Lelkészek, akikkel együtt dolgozunk.

Az ifjúsági munka számomra kihívás. Hiszen a mai fiatalokat nagyon nehéz megtalálni, főleg azokat, akik nem voltak részesei aktívan a gyülekezeti életnek. Ez nagy feladat, de megvan a szépsége is.

Mi indított arra, hogy lelkészi pályára készülj, miért választottad a teológiát?

Hogyan is lettem teológus? Erre elég nehéz válaszolnom, pedig már jó néhány-szor feltették nekem ezt a kérdést. Az el-

ső meghatározó pont már kisiskolás koromtól mindenképpen a lelkész, Fatalin Helga személye, akinek nagyon sokat köszönhetek, aki elindított ezen az úton. Majd a gimnáziumom, a soproni Líceum. Amikor gimnáziumba kerültem, megfordult a fejemben, hogy lelkész is lehetnék, hiszen táborokba járva, több lelkészt megismerve megtett ez a hivatás, de nem gondoltam arra, hogy ezt kellene csinálnom. Ahogy teltek az évek, teljesen más irányba indultam. Aztán a gimnázium negyedik osztályában volt egy beszélgetésem, ami meghatározó volt, és úgy éreztem, talán mégis ez lenne az út. Ettől kezdve készültem a Teológiára, ahova azonnal felvettek.

Mi a véleményed a mai fiatalokról, akikkel az ifjúsági munka során találkozol?

A mai fiatalok... Nem szeretnék általánosítani, de akikkel én kapcsolatban vagyok, azokkal elég nehéz bánni. Ennek különböző okai vannak, például családi okok, rossz társaság, de velük is meg lehet találni, és meg is kell találni a hangot. Meg kell próbálni őket olyan irányba terelni, ahol biztonságban járhatnak.

Mint teológus hogyan tekintesz a saját szolgálatod elé az ifjúsági munka szemszögéből?

Néha elgondolkodom azon, hogy én mit csinálnék egy gyülekezetben a fiatalokkal. Az biztos, hogy olyan programokat próbálnék szervezni, ahol együtt lehetünk, nem feltétlenül egyházi programokra gondolok, hanem például színházra, mozira, kirándulásra. Ahol jut idő a beszélgetésre, egymás megismerésére, a bizalom megtalálására. S talán a bizalom megtalálása lehet egy fiatal számára meghatározó, hogy tudja azt, hogy ki az, akire bármikor, bármilyen esetben számíthat. A közösséget azért is fontosnak tartom, hogy a fiatal érezze, hogy tartozik valahova.

Giczey Nikolett

ISKOLALELKÉSZKÉNT a kőszegi Evangélikus Mezőgazdasági, Kereskedelmi és Informatikai Szakközépiskolában

A tanévnyitó utáni első beszélgetésen tágra kerekedett, kételkedő diákszemekkel találtam szembe magam, amikor azt mondtam, hogy másodéves vagyok a Tekiben. Pedig így igaz, hiszen második éve bontogatom szárnyaimat iskolalelkészként.

Nem tévedtem, még mindig csak bontogatom. Ez az első, ami lényeges szerintem, hogy nagyon hosszú folyamat elején vagyunk, én és az iskola. Hiszen az iskolát is csak 4 éve kapta vissza egyházunk, és ez a harmadik évfolyam, ami egyházi beiskolázású. Se szülők, se diákok, meg merem kockáztatni, még a tanárok sem nagyon tudják, hogy mire számítsanak, amikor egyházi iskolát képzelnek maguk elé. Valóban hosszú folyamat lesz, mire kialakul egy hagyományrend, mire lesz mihez, milyen értékekhez ragaszkodni minden évfolyamnál. Az alapérték, Jézus és a mi keresztény hitünk természetesen a legfontosabb, de gyakran még csak ízlelgetjük, hogy ezeket hogyan lehetne egyéni dolgokkal a fiatalok számára is élvezhetővé, sőt vállalhatóvá tenni.

Mivel ilyen kellemes gondokkal küzdünk, látható, hogy hatalmas missziós lehetőség van az iskola falai között. Van, aki még egyáltalán nem hallott semmit Jézusról, van, aki Bibliát kívülről sem látott, és a diákok nagy részét nem is érdekli. De ki vannak éhezve a beszélgetésre, egy kis odafigyelésre, a számukra megmagyarázhatatlan események miértjének keresésére, egy másik nézőpontra az élet nagy dolgairól, nem csak arra, amit a haverok mondanak. Nincsenek tömeges megtérések, de vannak rácsodálkozások, vannak kérdések, még a legvadabbak között is van jóindulat. Azt hiszem, ez kezdésnek nagyon jó.

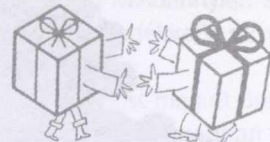
Igy be kell vallanom, hogy hittanon nem a tananyagon van a hangsúly, hanem sokkal inkább azon, ami őket érdekli. Tanulunk is, de sokkal többet érek el, úgy érzem, és nem vadítom el őket még inkább, ha nem a tárggyal, hanem a személyekkel foglalkozom. És van eredménye. Parázs vitáink voltak már sátánizmusról, bűnbocsánatról, a kereszt értelméről, euthanáziáról stb.

Fontosnak tartom, hogy itt nem elitképzésről van szó. Nem a tanulás lehetőségét értékelő és mindenáron továbbtanulni akaró gyerekek járnak ide főként. Van olyan is, de a csordaszellem inkább az ellenkezőjét diktálja. Így a legfontosabb dolog, amit magamban is tudatosítani kellett, hogy kevés eséllyel tudok az értelmükre hatni, sokkal inkább érzelmileg lehet őket megfogni. Ez gyakran nagyon fárasztó, mert sok időt és teljes odafigyelést igényel. Ha egy találkozáskor a saját gondjaim járnak a fejemben vagy nem figyelek rájuk, máris lazul a bizalmi szál közöttünk.

Ami tanításon túli lehetőség most adódik, kihasználom, hogy még többet kapjanak. Járok a kollégiumba bibliaóra-ra és „pásztoróra-ra”, ahol szintén beszélgethetünk. Többekkel voltunk moziban, kirándulni Sopronban, rengeteg sétálunk stb. Különböző alkalmakra, amelyeken „szerepelni” kellene, még nehéz megmozgatni őket, mert ciki, mert inkább mást csinálnának, de voltak már pozitív eredményű próbálkozásaink is.

Sokféle terv él még a fejemben, amit jó lenne megvalósítani.

Céлом: ne életidegen eszmerendszernek, templomba bezárandó mozgalomnak tekintsék a kereszténységet, hanem valamit érezzenek meg a csodáiból.

Mindezt abban a tudatban tervezem, „hogya az Úr nem építi a várost, hiába fáradnak az építők”.

Magamra nézve talán még annyit: inkább ők tanítottak engem (noha nem tudnak róla) nyíltságra, alázatra, odafigyelésre, aktív szeretetre.

Kalincsné Varga Katalin

Keresztény ifjúsági munka – egyesületi keretek között

Egy átlagos péntek délután Kiskőrösön... Poleczi Sanyi feltűnik a Szarvas utca táján, vállán elnyúlhatatlan kaffszatyor, kezében kulcsokat csörget. Kinyitja a KIE-házat. Előbb benyit minden helyiségbe, majd kinyitja az irodát is, aztán a zeneszobát. Minden rendben, hangszerek, erősítők a helyükön.

Már a bárpulton rendezgeti a csokikat, a melegszenzárszhoz való alapanyagokat, mikor benyit az első látogató. Ten Sing-es. Őt követik lassan a többiek is. Egyre sűrűbben nyílik-csukódik az ajtó, megtelik a ház élettel. A zeneszobában már hangolnak a zenészek, Matusik Edina kavarr a dobszerkő körül, Aszi Csaba mikrofonokat rendezget. Mások a nagyteremben összeállítják a pingpongasztalokat, körmérgőzéseket terveztek ma estére. Itt a hétvége, a városban két középiskola is van. Kiskőrösön egyetlen szórakozási lehetőség a mozi, nyáron autós kivitelben, ősztől tavaszig a művházban, ahogy ők nevezik a Petőfi Sándor Művelődési Központot. Aki diszkózni akar, Kecelig vagy Csengődig kell menjen, ha éppen nyitva van a drogügyek miatt már gyakran rossz hírbe került intézmények valamelyike. A KIE-Ház Kiskőrösön keresztény ifjúsági klubként működik, s igyekszik vonzó alternatívát nyújtani a város és a környék tizenéveseinek, a távoli nagyvárosokból hazatérő fiataloknak.

Amikor 1991-ben megalakult a Magyarországi Keresztény Ifjúsági Egyesület, Kiskőrösön is alakult helyi csoportja a KIE-nek. A csoport 1996 óta cégbírósági bejegyzéssel működik. Jogilag tehát autonóm egyesület, azonban ezer szállal kötődik a város legnagyobb egyházához, az evangélikus gyülekezetéhez. S hogy miért alakult ez így? Mert az induláskor sok előnye látszódtott az egyesületi formának. Kiskőrösön évtizedekig működött az EKIE, egészen az 1950-es kényszerfeloszlításig az evangélikus ifjúsági munkát a KIE-re bízta az akkori gyülekezeti vezetőség. Ma is élnek még a városban „öregkiések”, akik hű tagjai, presbiterei a gyülekezetnek, és akik nagyon örültek a KIE-munka újraindulásának.

Előny, hogy a KIE tagja a világ legnagyobb keresztény ifjúsági szervezetének, a YMCA-nek, így a kiskőrösi fiatalok is szinte azonnal bekerülhettek a nemzetközi vérkerin-

gésbe. Norvégok hozták a Ten Sing módszerét, amellyel elsősorban a társadalom periferiájára szorult fiatalokat lehet elérni és Krisztushoz vezetni. A Nyomkereső munka pedig egyenesen Svájcól érkezett, s a cserkész munka bibliai történetekre épülő variációja. De technikai segítség is érkezett a KIE Európai Szövetségétől (EAY) hangszerek és erősítők formájában. S mindemellett jó tudni, hogy egy olyan szervezetnek vagyunk a tagjai, amelynek a világ mintegy 120 országában 30 millió tagja van. A KIE önkéntes munka keretében rövidebb-hosszabb időt lehet eltölteni valahol külföldön. És még sorolhatnám...

Előny az is, hogy a csapat az egyesületi keretek közt megtanulja a demokratikus játékszabályokat. Hiszen a munkáért, a programokért ők is felelnek mint választmányi tagok, az évenkénti taggyűlésen döntenek a fő irányvonalról, vagy választják meg új titkárukat, jegyzőjüket. S nem a sült galambot várják, hanem felelősséget tanulnak egymásért, az ügyért.

Már az induláskor elköteleztük magunkat a misszió mellett. Olyan fiatalokat szeretnénk munkánkkal elérni, akik nem tagjai egy gyülekezetnek sem. Krisztushoz vezetni a fiatalokat – ez a KIE több mint 150 éves célkitűzése. S természetesen divatos kifejezéssel élve: egy gyülekezet közösségébe integrálni őket.

A Kiskőrösi KIE (KKIE) életének központja a 2001-ben állami pályázaton nyert ingatlan. Ez a KIE-Ház. A Teremtő Isten humora: az egykori Hazafias Népfront székházát kaptuk meg ingyen, s nemcsak használatra, hanem a tulajdonjog is a miénk.

A ház ifjúsági klubként működik. Délutánonként (iskola után) be lehet térni, felügyelet mellett lehet játszani, beszélgetni, meginni egy teát. A hétfőn aztán sűrűsödnek a programok. Legfontosabb a két bibliakör, szombat délután a tinifi, majd este a nagyifi. Ezek teljesen hagyomá-

nyos ifjúsági bibliakörök, ahol a hangsúly egy igeszakasz közös megbeszélésén van. Ezeket mindig lelkészek vezetik, esetenként segítőkkel. Pénteken és szombaton próbál a Ten Sing-csoport. Ők általában valamilyen fellépésre készülnek. Szombaton este nekik is szervezünk egy külön bibliakört, kicsit másként, mert ez más műfaj. A Nyomkeresők közt több a gyerek, ők korábban találkoznak. Ahogyan a hagyományos cserkészek is, korosztályuknak megfelelő csoportokban. Ezenkívül rendszeresen van gitártanfolyam, igény szerint szervezünk nyelvtanfolyamokat is, például úgynevezett D-klubot, társalgókört németül tudóknak. Mikor mire van igény... és mire találunk persze munkatársat. Időközönként filmklubot is tartunk, ahol olyan filmeket nézünk meg, amelyekről aztán beszélgetni is lehet. S most éppen a nyárbúcsúztató kerti partit készítjük elő. Ez szokott mindig az ősztől tavaszig tartó munka nyitánya lenni.

Nyitottak vagyunk minden új munkaágra, amivel fiatalokat lehet elérni. És örökös megújulásban élünk. Hiszen mi is folyamatosan élünk meg mélységeket és magasságokat, csődöket és sikereket. De a célunk mindig ugyanaz marad: hogy mindnyájan egyek legyünk (a KIE jelmondata Jn 17-ből).

Lupták György

Mi a Ten Sing ?

Teenager Singing, azaz tizenévesek éneklése. A Keresztény Ifjúsági Egyesület egyik szolgálati ága, amely 37 évvel ezelőtt, 1967-ben indult hódító útjára Norvégiából.

Akkor persze senki sem gondolta volna, hogy mára Európát behálózó mozgalommá nővi ki magát.

Magyarországra 1991-ben hozta e „műfajt” a norvég KIE (KFUK/KFUM). Az akkor alig tíz tagot számláló Ten Sing Norvégia csoport tagjai főállású Ten Sing-munkatársként egy teljes tanév erejéig vállalták, hogy szemináriumok és koncertek révén mutatják be és népszerűsítik ezt a fajta missziós munkát. Szolgálatukkal egyidőben végezték azt a hitoktatói tanfolyamot, amelyet a Norvég KIE szervezett számukra – tevékenységük segítése érdekében – magyarországi főhadiszállásukon, a tiszadobi Andrásy-kastélyban. Így nagy családként élve vállaltak közösséget egymással munkában és tanulásban. Munkájuk révén a 1991/1992-es tanévben Magyarországon 6 Ten Sing-csoport is létrejött (Debrecenben, Budapesten, Kiskőrösön, Kondoroson, Nyíregyházán és Tiszaújvárosban), melyek mögött a biztos hátteret a helyi KIE-csoportok vagy más keresztény közösségek jelentették. Ezt az évet követően még 1996-ig látogattak Magyarországra norvég testvérek, hogy az utógon-

dozásban oroslánrészt vállalva segítsék a már meglévő csoportokat.

Az azóta eltelt években Magyarországon több csoport alakult, illetve bomlott fel, de a Ten Sing mint munkaág ma is jelentős helyet foglal el a Magyarországi Keresztény Ifjúsági Egyesület életében. Jelenleg két nagyobb csoport is működik az országban, Kondoroson és Kiskőrösön. Mindkét csoport mögött erős gyülekezet és a helyi KIE anyagi és erkölcsi támogatása áll.

E rövid történeti ismertető után lássuk, mi is a Ten Sing lényege.

A Ten Sing tulajdonképpen fiataloknak fiatalokkal és fiatalokért végzett missziós szolgálata, melynek legfőbb célja elérni azokat, akik valamilyen formában a társadalom szellemi vagy fizikai perifériájára szorultak. Akik után nem megy sem egyház, sem szociális intézmények. Akik prédájává válhatnak az okkult mozgalmaknak.

A Ten Sing-munka a kreativitás, a kultúra és Krisztus hármasság elvére épül. Mivel az alkotás és a belső adottságok kifejezése természetes igénye egy fiatalnak (amely persze megfelelő segítség mellett a személyiséget erőssé és határozottabbá teheti), ezért a Ten Singben a fiatalok kreativi-

tásokat különböző kiscsoportos tevékenységekben (kórus, tánc, színjátás és zenekar) használhatják ki.

Ezen kiscsoportok alkotják a nagy kórust, amely a tagok által kitalált téma színpadra állításához szolgáltatja a zenei alapot. A téma minden esetben tükrözi a fiatalokat érintő aktuális kérdéseket, problémákat, és egyfajta egészséges utat mutat azok megoldásaira nézve. Az egyes zeneszámok mellett a témához kapcsolódó táncok és drámajelenetek kidolgozása is demokrácián alapuló közös munka eredménye.

Ezekből a részegységekből (dráma, tánc, kórus, zenekar) jön létre az az elsősorban zenés produkció, amely a csoport kreativitása mellett identitását is visszaadja.

A Ten Sing óriási hangsúlyt helyez a fiatalok kultúrájára. Keresi és használja ennek a kultúrának a pozitív elemeit. Időnként azonban olyan stílusokat is felhasznál, amelyek esetleg idegenül csenghetnek egy keresztény gyülekezet fülének (heavy metal, rap stb.). A cél azonban egyfajta belső evangélizáció. Éppen ezért a fiatalot először a produkció atmoszférája fogja meg, és csak a csoportba kerülve ismeri meg a Ten Sing-ideológiát.

Mivel azonban a Ten Singben mindennek a középpontjában Krisztus áll, ezért minden koncert üzenete magában hordozza a kereszténység lényegét. Ezért nagyon fontos, hogy egy Ten Sing-csoport vezetői komoly, elkötelezett keresztények legyenek, akiknek az a feladata, hogy a személyes példamutatás mellett indirekt evangélizáció segítségével hozzák közelebb a fiatalokat Istenhez.

E szolgálat célpontjai ugyanis legtöbbször immunisak a „papi beszédre”, ezért az ő fogalomrendszerükkel, kifeje-

zés módjukkal kell Jézust bemutatni nekik. A végső cél Krisztus megismertetése mellett a fiatalok keresztény gyülekezetbe való integrálása, megtéréshez való segítése.

A Ten Sing ajtaja nyitva áll bárki előtt. Nincs szükség különösebb képességekre, esetleg profizmusra ahhoz, hogy valaki a csoport tagja lehessen. Így tehát te is bekapcsolódhatsz, kedves olvasó, ebbe a nagyszerű munkába, amennyiben elkötelezettséget érzel nem keresztény fiatalok felé végzett missziós szolgálat iránt.

Bíró Mónika

GYÜLEKEZETI SZOLGÁLAT

JELENLÉT A SZÉLRÓZSÁN

KONCERT KÖZBEN

A KALANDOS CSERKÉSZÉLET PILLANATAI

Evangélikus cserkészzet

Van olyan egyáltalán? Persze nincsen, hiszen a cserkészzet (egyik) lényege az ökumenizmus. Tehát nincs külön evangélikus, sem református cserkészzet.

De természetesen van, hiszen a cserkészcsapatok 90%-a valamelyik felekezet gyülekezetéhez tartozik. Így tehát van katolikus cserkészcsapat, református cserkészcsapat, és így tovább.

A csapatok alapvetően felekezeti alapon szerveződnek. (Ami persze nem jelenti azt, hogy egy evangélikus csapatba ne jöhetnének katolikus cserkészek és fordítva).

Akkor ha evangélikus cserkészzet nem is, de evangélikus cserkészcsapat(ok) mégiscsak léteznek az országban!

Sajnos azonban ez a megállapítás egyre kevésbé állja meg a helyét. A 90-es évek elején ugyanis több gyülekezetben is megindult a csapatok meg-, illetve újjászervezése (attól függően, hogy 1948 előtt volt-e ott cserkészzet). Mára azonban ezen csapatok jó része megszűnt, aktív munkát nem végez. Az egész országban összesen 7-8 működő evangélikus csapatról tudunk. Budapesten pedig (ahol a cserkészek legalább 40%-a él) összesen kettőtől.

Mi ennek az oka? Pontosan nem lehet tudni, hiszen nyilvánvalóan minden egyes csapat megszűnte mögött más és más probléma lehet.

Ennek ellenére egyre erősebb az a meggyőződésem, melyet közel 8 évi vezetői tapasztalatom is alátámaszt, hogy az evangélikus egyház (lelkészek, hívek egyaránt) fél, de legalábbis tart a cserkésztől.

Ezzel persze nem csak mi vagyunk így, hiszen a többi felekezetenél is tapasztalhatóak ennek jelei, de nem ilyen mértékben.

Az emberekben él egy kép a cserkészekről, amit azonban nem a tapasztalat (vagy legalábbis alapvetően nem az) alakított ki. Jól ismerjük a különféle mozi- és tv-filmek szinkronjában gyakran előforduló „mi vagy te, kiscserkész?!” szófordulatot, ami természetesen az eredeti szövegben rendszeresen nem így szerepel.

Ennek az egyik oka, hogy Nyugat-Európában a cserkészzet folyamatosan működött, és mára a világ legna-

gyobb ifjúsági szervezetévé nőtte ki magát. Elfogadottságát jelzi az is, hogy például a francia politikusok 85%-ának (pártállástól teljesen függetlenül!) volt valamilyen cserkészlényege.

De szintén készült egy reprezentatívnak egyáltalán nem mondható, mégis jellemző „felmérés”: a 2002-es Sziget Fesztiválon a Civilfaluban bemutatkozó cserkészek körbe-kérdezték a fiatalokat: mit tudnak a cserkészetéről.

Az eredmény alapvetően: „semmit”. Ha valaki mégiscsak hallott valamiről, akkor az a szokásos „klisé” volt: félkatonai szervezet, ahol öregemberek és kisgyerekek ma-síroznak.

Ismét jellemző volt, hogy a Nyugat-Európából érkező fiatalok nemcsak hogy ismerték a szervezetet, hanem közülük nem egy maga is cserkész volt.

Az előbb vázolt képpel szemben mi egy kicsit másképp látjuk magunkat.

Mi a cserkészzet? Könnyebb válaszolni eme kérdésre, ha nem próbáljuk erőltetetten megmagyarázni a cserkészzet létjogosultságát, hanem a választ inkább úgy próbáljuk megadni, hogy mi nem a cserkészzet. Nincs elkötelezve semmiféle politikai irányzatnak, és minden felekezet számára nyitott. A cserkészzet nem kizárólag ifjúsági mozgalom, hiszen a 6–10 éves kiscserkész éppúgy tagja, mint a felnőtt cserkészek, akik meglévő tapasztalataikkal elsősorban a háttérből segítik a fiatalabb nemzedék munkáját. Súlyos tévedés továbbá a cserkészzel kapcsolatban azt állítani, hogy annak idején voltak úttörők, ma pedig vannak cserkészek, és csak a ruha különbözteti meg a két szervezetet. Az egyenruha csupán külsőség, látszat; ám a cserkészzet alapelvei és céljai ma is időszerűek.

A cserkészzet három alapelve:

- valláserkölcsi alap: a szilárd istenhitre alapozva az életre való felkészítés
- mások szolgálata
- az egyén önfejlesztése: a cserkészzetben nem felnőttek vagy tanárok mondják meg, hogy mit kellene csinálniuk a fiataloknak, hanem saját soraikból a parancsnok által kiválasztott, legrátermettebb, 2-3 évvel idősebb fiúk és lányok.

A cserkészzet alapvető céljai:

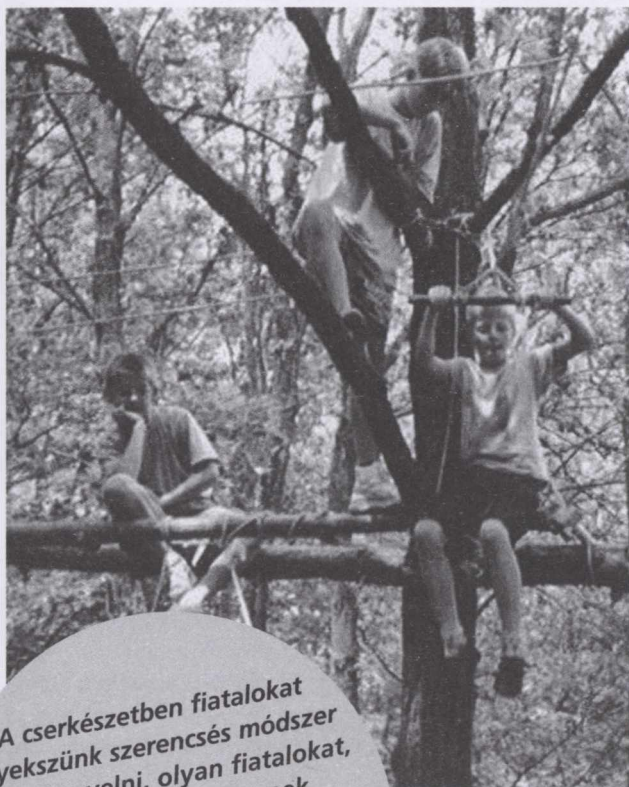
- az önként jelentkező gyerekeknek a cserkészzszellemben való nevelése
- tagjai lelki, szellemi és fizikai felkészültségének, valamint szociális (társas) érzékének fejlesztése
- a magyar történelmi, népi és kulturális hagyományok ápolása
- a fiatalok demokratikusan gondolkodó és cselekvő, emberebb emberré, magyarabb magyarrá formálása
- a keresztény és a magyar nemzeti tudat elmélyítése

Az eszközök és módszerek középpontjában a próbarendszer áll, amely lelki, szellemi és testi feladatok megoldását célozza. Emellett fontos szerepe van a táborozásnak, mely az egész éves cserkészmunka gyakorlati próbája, megkoronázása. A fő módszerek: példaadás, beszéd

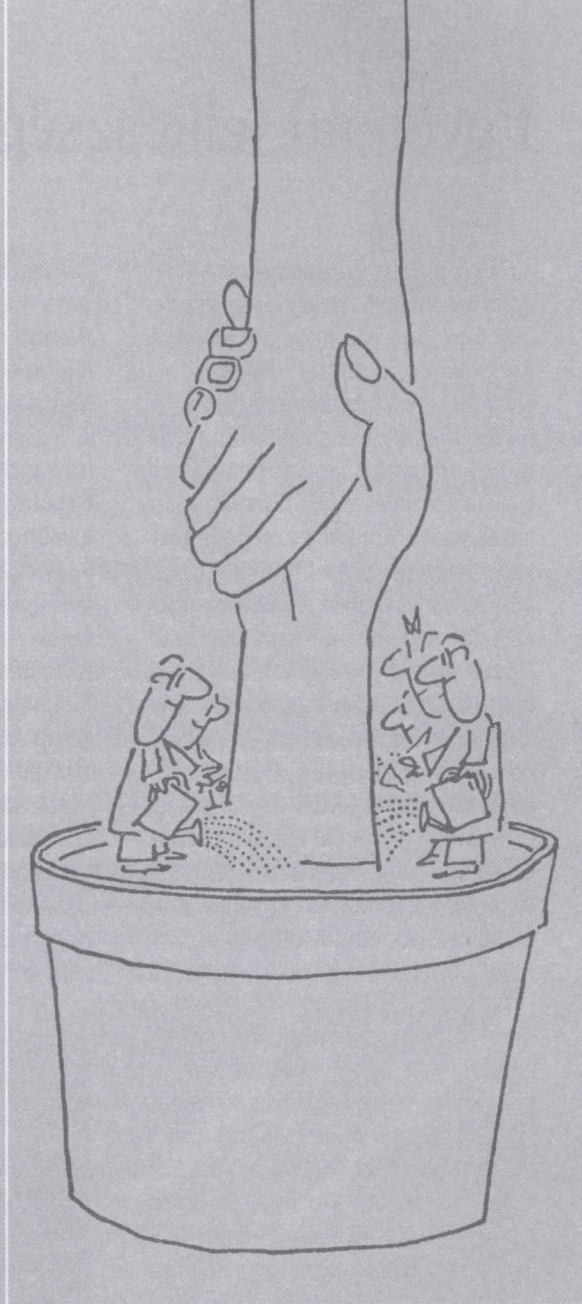
helyett tettek. Komoly munka és nagy játék egyensúlya. A cselekedve tanulás, melynek során gyakorlat közben sajátítják el az ismereteket. A cserkészpedagógia jellemnevelés, mely elsősorban a cserkész egészséges lelkiismeretére épít, melyet kinek-kinek a saját hitélete tart ébren. A közös munka és a közös élmények kovácsolják össze igazi kis közösséggé az egy cél felé törekvőket.

Így elmondhatjuk, hogy a cserkészlet életforma, mely keretet adhat a Krisztus-követéshez is a keresztény hit szerint élőknek.

Némethy Kálmán

A cserkészletben fiatalokat igyekszünk szerencsés módszer szerint nevelni, olyan fiatalokat, akikből emberek lesznek. Becsületre, áldozatkésztségre igyekszünk őket nevelni, egyenlőségben, testvériségben és önzetlenségben.
Teleki Pál

Nem az a kérdés, hogy kivel legyen kapcsolatod. Az alapvető tény az, hogy ha te VAGY, akkor az egész életed folytonos kapcsolódás. Állandó dal, állandó tánc, folyamatosság. Csak úgy kerülhetsz valódi kapcsolatba másokkal, ha először kapcsolatba kerülsz önmagaddal. Enélkül semmi sem lehetséges. Átala viszont semmi sem lehetetlen.

OSHO

Egyetemi lelkészség már Miskolcon is

Az egyetem. A szocializmus építésének egyik fellegvára. Hiszen már létrejött is a nagy ívű tervekben gondolkodó, a múltat végképp eltörölni vágyó rendszerhez köti.

Ennek megfelelően alakult át a vidék is, és lett Észak-Magyarország a szocialista termelés egyik központja. Így lettek az itt munkát és megélhetést kapó emberek parasztokból munkásokká, bányászokká – majd később céljukat vesztett munkanélküliekké. Hiszen amennyire kiemelt helyzetben volt néhány évtizede ez a vidék, most annyira elfelejtett. Bezárt, leépített, ócskavasnak eladott gyárak sokasága, a kitermelés lehetetlenségét berobbantott aknákkal igazoló bányák, átalakuló népességi összetétel...

Az egykori Nehézipari Egyetem mára átalakult, kibővült. Múltjával és meghatározottságaival együtt próbál-

ja megtalálni a helyét: 15 ezer hallgató, jogi, bölcsészet-, illetve gazdaságtudományi kar, átalakuló kollégiumok, szépülő épületek – és megalakuló egyetemi lelkészség.

A frissen idekerülő egyetemi polgár – ha kapott kollégiumi helyet – beköltözik sokadmagával együtt a kijelölt szobába. Kipakolja egy, két vagy három hétig tartó készletét. (Amíg haza nem megy, ki kellene tartani a nagy sütijének; a fehérneműnek, hogy ne kelljen mosni; a pénznek, ami mindig kevés...) És elkezdődnek az órák, a szorgalmi időszak – a legvidámabb hetek sora. Hiszen az ember ráér vizsgaidőszakban tanulni, mikor bulizzon, ha nem most? ...

Ökumenikus Egyetemi Lelkészség. Négy egyház, négy pap, illetve lelkész (valamint 2 nővér és egy civil

alkalmazott). Négyféle program, négy hétfői bibliaórai alkalom – valóságos dömping. A falak tele vannak a lelkészség plakátjaival: filmklub, beszélgetőkör, gyónási lehetőség. Gyere, szeretettel várunk! Hívunk! Itt a helyed!

Drága Szentlélek! Jöjj közénk, hogy templomoddá tehessük ezeket a falakat! Hogy te gyógyíthass az igehirdetésen, a beszélgetésen, a gyónáson keresztül! Te formálj közösséget, ami megtart, ha nincsen más szilárd pont körülöttünk! Te adj jó kedvet, értelmes időtöltést, jókor felvetett kérdéseket, továbbbontó válaszokat! Nélküled erőtlenek, ötlettelenek, szürkék vagyunk – jöjj és adj erőt, új impulzust, sokféleséget! Ámen.

*Buday Barnabás
mb. egyetemi lelkész*

KÖZÖS SZOLGÁLAT

LELKÉSZI IRODA

Mindenható

Filmajánló helyett

Ki ne szeretne több hatalmat? Hatalmat mások felett, hatalmat a természet erői felett. Hatalmat – lehetőleg minden felett. Különösen is így van ez minden törtető emberrel. Főleg, ha emellett úgy előnti az egoizmus, hogy tulajdonképpen semmi más nem érdekli, mint önmaga. Minden gondolata önmaga körül jár, észre sem veszi a másikat – még ha egy házban élnek is, csak saját terveiről, szándékairól vesz tudomást, a másikeről nem. Hát még, ha a munkahelyről, karierről van szó. Hiszen ki akar középszerű életet magának? Ki akarja, hogy élete végéig televíziós bohóc legyen, helyszíni tudósító kommersz eseményekről? Mit számít egy veradás, amikor az olyan felesleges, senkinek sem használ – hiszen úgyszólván csak lefagyasztva tárolják. Kinek lenne álma tudósítani például a tucatváros Buffalo „kiváló” rekordjáról, Buffalo legnagyobb süti-jének elkészítéséről és ünnepléséről?

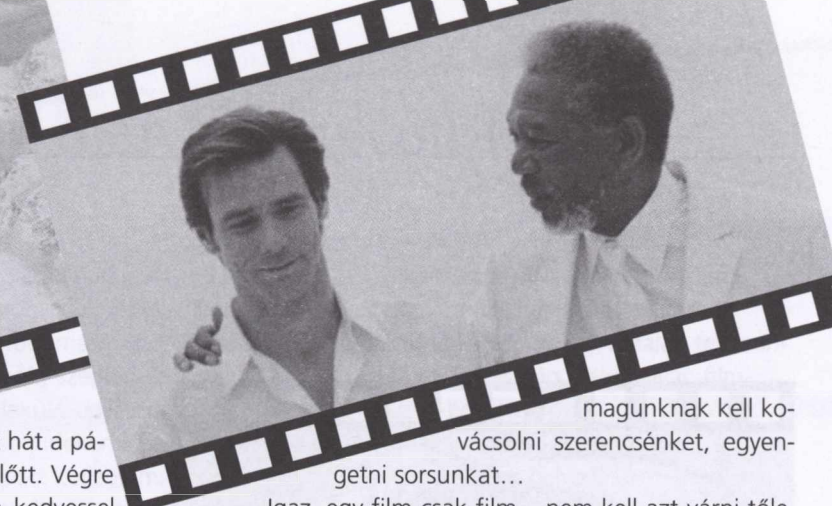
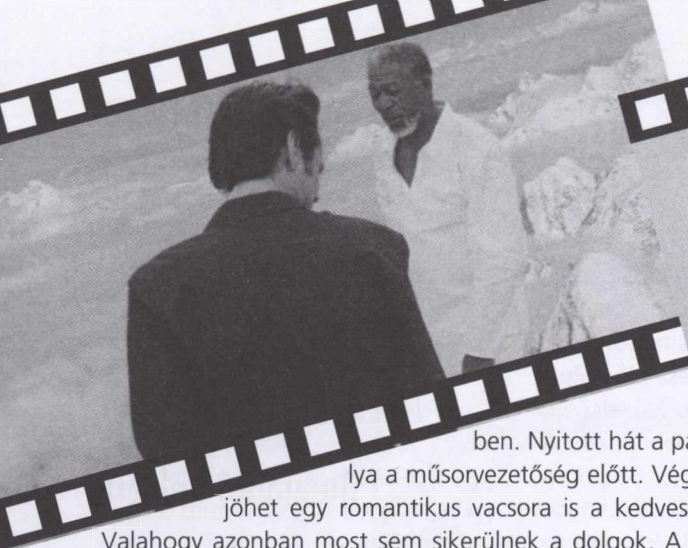
Ennél jóval több kell Bruce Nolannek (Jim Carrey): műsorvezető szeretne lenni. Milyen bosszantó, hogy helyette utált kollegája kapja a jó kis riportokat! Azért neki is kell valami! Meg is kapja főnökétől a nagy lehetőséget: élőben közvetíthet a Niagara mellől. Csakhogy kiderül, hogy a küldetés csupán annak fedezésére szolgált, hogy munkatársát léptették elő műsorvezetőnek. Így hát nem maradhat el a bosszú sem – Bruce csúfosan lejáratja a másikat: nem engedi a riportalanyt válaszolni a feltett kérdésekre, hirtelen más valakit kezd el interjúvolni. Valójában persze önmagát járhatja le, rúghatja ki. Sebjaj, majd elmegy a másik csatornához, ott műsorvezető lesz!

Furcsamód valahogy szerelmével (Jennifer Aniston) sem mennek jól a dolgok, csak nem akarja megérteni bánatát, keserveit. Hiába, nem mindenki képes elviselni az egoizmus különlegesen magas csúcsait. A legrosszabb minde-

ben az, hogy – mivel saját maga nemcsak mindennél fontosabb, de tulajdonképpen egyedül ő fontos önmaga számára – önmagát mártírnak tartja, akit senki nem ért meg. Mi sem természetesebb, mint lázadni. Lázadni az emberek ellen. És lázadni Isten ellen – akiben ugyan szemernyit sem hisz. Ez az ember tökéletesen maga tehet minden bajáról. Megérdemelte hát sorsát-sorstalanságát.

Isten mégis más szemmel tekint lázadó teremtményére. Kihívó magatartására nem furkósbottal válaszol – hiszen Isten nem ver bottal. Bruce jelet kért – hát jelt kap. Nem is egyet: úton-útfélen belebotlik a neki címzett üzenetbe. De a hitetlen Bruce nem hisz a jeleknek. Csipogóján is hiába jelenik meg többször egy telefonszám, az autók alá hajítja készülékét, hogy hallania se kelljen a jelzést. A szétszórt darabokban heverő eszköz azonban még halálában is jelez. Így végül – szinte nincs mit tenni ennyi jelre – felhívja a számot. Munkát ajánlanak. Mit tegyen egy munkanélküli helyszíni tudósító? Végül odatéved az elhagyatott irodaházba. Csak egy színes bőrű takarítót talál, aki épp felmos. Segítséget kér Bruce-tól – de mit várhat az ember egy vérbeli önimádótól? Miután eligazítást kap, hányadik emeletre menjen (persze a lift nem működik), természetesen kibújik a kérés alól – azzal a sziporkával, hogy majd 7 nap és 7 óra múlva visszajön... Talán meg sem lepődik, hogy az emeleten a villanyszerelő ugyanaz, mint a földszinten a takarító. Mit is várhatnánk egy ilyen helytől? De hol van végre a főnök? Annál nagyobb a meglepetése, amikor kiderül, hogy ehhez csupán egy ruhacsere szükséges – és a főnök máris előtte áll (Morgan Freeman).

Azzal azonban már ne etessék, hogy ez az öregúr maga a Mindenható! Nem is könnyű meggyőzni, kell hozzá néhány csoda. A munkalehetőség pedig a következő: 7 nap és 7 óra idejére főhősünk megkapja Isten minden hatalmát, most megmutathatja, hogy tudja ő, mindenható Bruce jobban csinálni! Ez már döfi! Ez kell nekem! Itt van a hön áhított hatalom, amellyel bármit megtehetek! Kell egy kis bemelegítés ugyan, szét kell választani a vörös levest és a forgalmi dugót egyaránt, meg hasonlókat. Aztán jöhet a bosszú – visszaszerezni az állást és műsorvezetőnek lenni; az sem akadály, hogy a másik megcsúfolásával tesszük ezt, elvégre most már minden eszköz a kezünk-

ben. Nyitott hát a pálya a műsorvezetőség előtt. Végre jöhet egy romantikus vacsora is a kedvességgel. Valahogy azonban most sem sikerülnek a dolgok. A barát nő nem veszi jó néven, hogy lánykérés helyett a nagy bejelentés abból áll, hogy végre műsorvezető lesz...

És azok a hangok... A feje majd szétszakad. Bizony, kiderül, hogy nem elég mindenhatónak lenni és ezt kihasználva saját életünk útját egyengetni! Másokkal is kellett volna jót tenni – pedig már eltelt egy hét! Az emberek imádságai pedig érkeznek és érkeznek. Valamit tenni kell velük, mert több millióról van szó – holott tulajdonképpen csak a buffalói „postát” kapta meg... Valahogyan az automatikus megválaszolás sem működik ideálisan. Egyre több katasztrófa történik, már egészen kezelhetetlen az eset, minden elfajul. Már csak egy kétségbeesett kiáltás telik tőle...

Itt kell megállnunk, és kicsit elszakadnunk a filmtől. Keresztényként természetes, hogy elgondolkodunk a filmben is felvetődő kérdéseken. Azon, hogy mit is jelent az ima meghallgatása, miképp is működik Isten mindenhatósága. A film néhány momentumot felvet előttünk, ami mutatja, hogy a jelenségek bonyolult szövedékszálakkal függenek össze egymással, ezért nem biztos, hogy érdemes a romantikus hangulatért a holdat megnövelni az égen – azaz lasszóval közelebb húzni –, vagy minden lot-tózó álmát teljesíteni...

A keresztény kritika számára a legproblematikusabb vonás épp a film mondanivalója, amely végső és fő üzenetként válik – ez ugyanis nagyon amerikaira sikerült, és azt adja tudtul számunkra, hogy (mivel a csoda bennünk van) nekünk magunknak kell megvalósítani álmainkat, egyengetni utunkat. Ez sajnos igencsak problémás. Egyrészt azért, mert az önmegvalósítás szoros közelségben áll az önmegváltással, ami lehetetlenség. Ehelyett – hála Istennek – Krisztus váltott meg minket. Az a Krisztus, akiről a film nem szól (persze nem is ez kell legyen a feladata); ennek az a következménye, hogy a film jó esetben is csupán egy általános istenhitet fejez ki, de nem keresztény hitet. A valóság azonban tulajdonképpen ennél is rosszabb, mert végül is az önmegvalósításra, önmegváltásra buzdítás révén a forma ellenére mégis egy Isten nélküli, ateista film áll előttünk. Hiszen a végkicsengése nem az, hogy a magunk Bruce-féle „tökéletlen mindenhatóságával” szemben ott áll Urunk mindenható bölcsessége, hanem hogy

magunknak kell vácsolni szerencsénket, egyengetni sorsunkat...

Igaz, egy film csak film – nem kell azt várni tőle, hogy dogmatikailag tökéletes alkotás legyen; nem is ezért nézünk meg egy szórakoztató filmet. Legalább nem egyszerűen csak annyi az élményünk, hogy felfedezzük: aha, valóban így van! Ehelyett lehet vitatkozunk is, kiegészítenünk, cáfolnunk, megkérdőjeleznünk, ellenvéleményt alkotnunk is. Miközben természetesen jól szórakozunk a filmen, egyúttal el is gondolkodunk, átvilágítjuk a magunk életét is a szereplők jelleme révén. Mi más, ha nem ez tesz megnézésre érdemessé egy filmet? De térjünk vissza végül a cselekmény záróakkordjára is!

A kiáltás mintegy visszarepíti botcsinálta mindenhatónkat az irodaházba. Épp időben jött, hogy a 7 nap és 7 óra leteltével segítséget nyújtson a felmosásban... Végül a katasztrófákat is elrendezi az igazi Mindenható, visszazökken minden a régi kerékvágásba. Vagy mégsem? Valami menthetetlenül megváltozott ebben az egoistában. Azonban szerelmi életének rendbetételéhez ez már nem elegendő, párja elköltözött. Mikor végül aláveti magát Isten akaratának, kiderül, hogy azért az út kellős közepén mégsem térdelhet le imádkozni. Egy halálközeli élmény során eligazítást kap arról, mi is az élet igazi értéke. A kórházban kiderül, hogy a véradás lényege mégsem az, hogy lefagyaszta tárolják a tasakokat... Megjelenik kedvese is, hogy a happy end el ne maradjon. Ha már Isten arra teremtette Bruce-t, hogy megnevettesse az embereket, hát most már örömmel vállalja e feladatát, és nem vágyik többé műsorvezetésre.

Más ugyan átélni olyan élményeket, amelyeket a filmben láthatunk, és más csak külső szemlélőnek lenni, mégis beleélhetjük magunkat ezen élethelyzetekbe. Hiszen sokaknak vannak olyan sorsfordító élményeik, amelyek valóban döntő változást hoznak életükben – elsősorban nem a körülmények változnak meg, hanem önnön bensőnk. Életünknek éppen az a célja, hogy bensőnk tisztuljon, hogy megtaláljuk önmagunkat (azt, akinek Isten teremtett), hogy megtaláljuk életünk végső helyét (azt, hogy Krisztus megváltottjaiként a menny várományosai vagyunk), és velünk született egoizmusunk börtönéből ki tudjunk szakadni a mások felé forduló szeretet szabadságára. Ha ebben segít valakinek a film, már érdemes volt megnézni...

Szakács Tamás

Meviszes nyár

A Mevisz (Magyarországi Evangélikus Ifjúsági Szövetség) 2004 nyarán 11 táborot szervezett mozgássérült emberek, egy táborot értelmi fogyatékos fiatalok, egy táborot látássérült fiatalok és egyet nevelőotthonos gyermekek részére. A 10 napos táborokban sérült emberek és önkéntes segítők együtt kirándultak, strandoltak, kézműveskedtek, beszélgettek, áhítatot tartottak vagy hallgattak, játszottak, táborúzt körül énekeltek stb. Az idei nyár újítása egy kis létszámú, mozgássérültekkel közös vándortábor volt a Börzsönyben, amely szintén élménydúsan telt, a résztvevők itt is jól érezték magukat. Táboraink a következő helyszíneken zajlottak: Kemenesmihályfa, Csákvár, Telekgerendás, Barcs, Kisújványa, Bonyhád, Rábcakapi, Szentetornya. Az utóbbi évek hagyományaihoz híven idén is megrendezésre került Bonyhádon a családos tábor. Júliusban a Szélerőzsa országos evangélikus ifjúsági találkozón is részt vettünk néhány mozgássérült barátunkkal együtt, tovább folytatva a „horizonttágítást”. A következőkben hadd idézzek néhány táboros beszámolójából:

„Augusztusi csákvári táborunkban 32-en voltunk. Közöttük 18 sérült ember és 14 segítő volt. Táborunk összeszokott csapat, már tíz éve találkozunk nyaranként. Vannak, akiknek ez a tíz nap az egyetlen remény, kimozdulás egész évben. Például egy férfi évente kétszer kerül ki otthonából – egy harmadik emeleti bérházi lakásból – a kinti világba. A két alkalom: a tábor és a táborralálkozó hétvége. Több barátunk egész évben hetente telefonálgat, hogy mikor lesz tábor, mikor volt tábor és mi is történt ott – mondhatni, ez az egyetlen esemény sokuk életében, ez a kilépés a mindennapok igen szürke világából. Segítőink is régi, megszokott barátok, akik szinte feltöltődni járnak ide. Van egy fiatal lány, aki néhány éve állami gondozottnak rendezett táborban hallott erről a táborról. Ő maga egy kiscsoportos nevelőotthonban él. Nagyon szívesen segít, érzi saját erejét mind fizikai, mind lelki értelemben. Nevelőitől tudjuk, hogy milyen hatalmas önbecsüléshez, lelki egészséghez jutott azáltal, hogy segíthet.”

„Budapesten lakom egy panellakásban. Onnan csak nagyon nehezen és ritkán hoznak ki. 26 éves vagyok. Szeretek közösségbe járni. Mikor megismerkedtem a Mevisz tagjaival, nagyon félttem, hogy fognak elfogadni. Többször mentem

velük, minden örömet okozott, és ők is örömmel fogadtak el engem. Mindegyik társam nagyon kedves és aranyos velem. Sokat kirándultunk és főrdtünk, de egymással is foglalkoztunk. Az a tíz nap jól telt el.”

„17 éves korom óta járok táborba, közel 10 éve. A nyári táboroknak köszönhetően sikerült magam elfogadnom és elfogadtatnom a külvilággal. Én ugyanis 12 évig voltam bentlakó a nemzetközi hírű Pető Intézetben. Így az intézetből kikerülve nehezen tudtam kapcsolatot teremteni az „egészségeseikkel”. A táborban sikerült elfogadnom magam. Rájöttem: sem több, sem kevesebb nem vagyok csak azért, mert toloszékben ülök. Ráadásul a tábornak köszönhetően még önállóbb is lettem.”

„Gondolkodtam azon, hogy lehet az is, hogy így élni. Úgy értem, így, ilyen furcsán, mint a táborban, így élni, mindig megélni a hétköznapokat, az embereket, a pillanatot, az életet. Beleélni magam az életbe. Hogy ne rutin legyen. Persze, hogy nem lehet minden rutin, hiszen mindig adódik helyzet, amire nem vagyok felkészülve, de mégis szinte tapintható a fal egy tábor „hétköznapjai”, „rutinjai” – például felkelés, öltöztetés, reggeli – és a normális életem közt. Aztán szinte rögtön eszembe jutott, hogy úgysem bírnám. Azért nagyon megvisel, ha folyamatosan nyitva hagyom magam, úgy, hogy ha nem is minden(ki), de a szokásosnál jóval több impulzus elérjen. A táborban ez persze nem tudatos, nem gondolkodom azon, hogy most akkor nyitott legyek vagy zárt, a tábor (tehát az ott lévők, az egésznek a hangulata, meghittsége) egyszerűen kinyit és kész. Nem tudok, meg nem is akarok ellene tenni, csak azt érzem, hogy igen, ez nagyon jó. Ekkor nem érdekel, hogy vége lesz, és vissza kell térni a világba. Pedig vége lesz. Remélem, csak jövő nyárig.”

Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt, hogy csatlakozzon hozzánk, táborozzon és „meviszessen” velünk!

Remélem, egy év múlva ilyenkor is hasonlóan színes meviszes nyárról számolhatunk be!

Csepregi Anna

CSÁKVÁRI TÁBORSZERVEZŐK

A Keresztyén Ifjúsági Egyesület őszi programjai

- október 16.: éves rendes küldöttgyűlés Budapesten
- október 30–november 3.: önkéntesek hete Németországban
- november 7.: Megemlékezés Pógyor István halálának évfordulóján a 301-es parcellában
- november 15–21.: Partner Group ülés

A fenti programokkal kapcsolatban Marton Tamásnál lehet érdeklődni a 20/327 23 82-es telefonszámon.

? Nem működik a gyermekmunka a gyülekezetében?

Szeretne egy rendhagyó alkalmat?

Esetleg új ificsoportot szeretne beindítani?

A KIE munkatársai szívesen ellátogatnak a gyülekezetébe egy hétvégére, és segítenek csoportot szervezni.

A látogatás menete: az első alkalom megtartása, csoportvezetési tudnivalók átadása, hasznos ötletek és egy fél-éves terv közös kidolgozása.

Érdeklődni és jelentkezni Ureczky Lillánál lehet:
ureczkylilla@kie.hu

Taizé – 2004 Portugália

Európa 1940-ben háborúk zajától volt hangos. Ekkor egy 25 éves fiatalember, Roger úgy határozott, elhagyja szülőhazáját, Svájcot, és Franciaországba költözik. Burgundia dombjain, Taizében lelt szállást magának. Két kilométerre a Franciaországot kettészelő demarkációs vonaltól telepedett le, hogy jelen lehessen ott, ahol háború van, ott, ahol mindenki nyomorúságban él, ott, ahol nincs sem biztonsága, sem békéje az embereknek.

Hívtvallását így fogalmazta meg: „A hívő ember számá-

ra, minél inkább szeretné megtapasztalni Isten örökkévalóságát, annál inkább fontos, hogy emberi kiszolgáltatottságok és veszedelmek között éljen.”

Roger testvér házat vásárolt, és a németek által megszállt területekről menekülő politikai foglyokat, főként zsidókat fogadott be.

Az otthoni körülmények arra kényszerítették, hogy 1942–44 között Svájcban tartózkodjon, de utána visszatért Taizébe. Öt évvel később, hét testvérral együtt a mo-

nasztikus élet mellett döntöttek: cölibátust fogadtak, felvállalták a szellemi és anyagi javak megosztását, valamint a priornak való engedelmességet.

Először protestánsok alkották a közösséget, de mára már katolikusok is csatlakoztak hozzájuk. Jelenleg a taizéi dombon 90 férfi él 25 nemzetből.

A közösség azért alakult, hogy a kiengesztelődés jele lehessen a megosztott keresztények és az egymással szemben álló népek között. Roger testvér szavaival kifejezve „a közösség példázata”.

Ez a közösség azonban nem öncélú akar lenni, sokkal inkább arra szeretné fölkészíteni a keresztényeket, hogy a bizalom és a béke kovászává váljanak a népek között.

A testvérek lemondanak személyes örökségükről is. Egyedül munkájukból tartják fenn magukat, és javaikon megosztznak másokkal. Az ötvenes években néhány testvér

a világ szegény vidékeire költözött, hogy ott tanúságot tegyen a béke mellett, és hogy együtt éljen a szegényekkel és a szenvedőkkel. Észak- és Dél-Amerika, Ázsia és Afrika szegénynegyedeiben élnek néhányan kis testvériségekben (fraternitásokban). Az őket körülvevők életkörülményeiben osztozva próbálják támogatni azokat, akik oly sok problémájukra keresik a megoldást.

Vladika Zsófia

Az idei találkozó Portugáliában lesz, Lisszabonban. Érdemes figyelni a híreket és jelentkezni a találkozóra. Ifjúsági csoportok is utazhatnak együtt – ifivezetők, érdemes megszervezni!

Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezet

Postacím: 1117 Budapest,
Magyar tudósok körútja 3.
Telefon: 1/205-31-36
Honlap: www.evifportal.hu

Egyetemi lelkész: Rozs-Nagy Szilvia
Email: szilvia_n@yahoo.co.uk
Mobil: 20/806-3626

Fogadóóra: szerda-csütörtök 15–18 óráig

Lelki beszélgetés, gyónás: a fogadóórán,
vagy előzetes megbeszélés szerint más időpontban is.

Különleges szerepünk van az egyházban. Mi hozzuk a pezsgést, az újat, az életerőt és az életvidámságot. A nyitottsággal és örömmel, de még nagyobb hittel és szorosabb barátsággal átszőtt közösség példáját.

A bor nem mi vagyunk, csak a buborék benne. De a sok kis buborék elengedhetetlen ahhoz, hogy a pezsgő létrejöhessen.

A Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezet elsősorban a fővárosban tanuló egyetemisták, főiskolások, fiatal felnőttek közössége. Sajátos stílusa és hangulata helyzetéből és gyülekezeti tagjainak sugárzó egyéniségéből alakult ki és formálódik folyamatosan. Sokszínű; de nemcsak eltűri a sokféleséget, hanem várja, örömmel köszönti és épít rá. Az egyetemi gyülekezet olyan Krisztust követő merészséget hoz közel, amely a Szentlélekbe kapaszkodva kutatja, vizsgálja és éli Isten álmát rólunk.

EGYETEMI GYÜLEKEZET – A PEZSGŐ KAPCSOLAT

Pezsgő, hiszen minden, ami élet, az pezseg, mozog, változik és épül. Lélek van benne. A Lélek erőt ad, fölpezsdít, örömmel és vidámsággal tölt el.

Kapcsolat, mert kapcsolataink minősége az életünk minőségéről beszél. Kapcsolatunk önmagunkkal, saját testünkkel és lelkünkkel, kedvesünkkel, párunkkal, Istennel, az egyházzal, illetve a hivatásunkkal elmondja azt, hogy kik is vagyunk valójában.

Pezsgő kapcsolat, mert fontosak akarunk lenni egymás számára. Mi, fiatalok és egyetemisták meg akarjuk ismerni egymást, és szembe akarunk nézni azokkal a feladatokkal és áldásokkal, amelyeket Isten ránk bízott.

ISTENTISZTELETEK

Helye: 1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3. (a Petőfi-híd budai hídfőjénél).

- Vasárnapi istentisztelet: minden vasárnap 18 órakor úr-vacsorával.
- Gospel istentisztelet: minden hónap utolsó vasárnapján 18 órakor.
- Reformációi istentisztelet október 31-én 18 órakor közösen a Református Egyetemi Gyülekezettel.
- Adventi ökumenikus istentisztelet december 6-án 18 órakor a LÖK-ben.

Az istentisztelet minden keresztény gyülekezet szíve és ereje. A legegységesebb kapcsolat és találkozás az élet Urával.

Közösségben Istennel, közösségben egymással. Hálával és felelősséggel a világ felé. Ezért minden vasárnap az istentisztelet után közös batyus vacsorával várunk. Együtt az előtt, együtt az asztalnál, együtt az indulásnál.

HÉHA

Minden Hétfőn Hatkor találkozunk, mert a HéHa alapos bibliaismeretre építve néz körül a világban, hogy rendhagyó ifjúsági óráként teret adjon a keresztény útkeresésnek és kibontakozásnak.

E félév témája: *Pezsdtű próféták*

- Szept 13. Prófétasor
- Szept 20. Hóseás, a csábítás prófétája
- Szept 27. Ámós, a fügetermesztő pásztor
- Okt 4. Jónás, a halszagú
- Okt 11. Mikeás, Betlehem legkisebbje
- Okt 18. Habakuk, őrhelyen kukkol és hitből él
- Okt 25. Dániel, a vegetáriánus látnok
- Nov 8. Zakariás, Sion leányának öröme
- Nov 15. Illés, a tűzlelkű palástos
- Nov 22. Elizeus, kinél nem vezett a fejsze nyele
- Nov 29. Jeremiás, a rászédett
- Dec 13. Malakiás, másképp Illésről
- Dec 20. Karácsonyi záró HéHa

ANGYALKLUB

Angyalklubunk is megnyílik idén szeptember 25-én, október 16-án és november 13-án, szombaton délután 18 órakor. Itt kreatívan, ötletelve, öltögetve, festegetve, hajtogatva szorgoskodunk egymásért és egymással, gyermekekért és gyermekekkel. Az elkészült ajándéktárgyak pedig angyalszárnyakra kapnak karácsony előtt, és intézetben élő árva gyerekek karácsonyfája alá röpdülnek.

ÉGIGÉRŐ GOSPELKÓRUS

Az Égígérő, a gyülekezet gospelkórusa Magyarországon egyedülálló módon viszi tovább a néger spirituálék, a fekete gospel hagyományát. A kórus négy éve alakult. Mára már közel hatvanan vagyunk, sok koncerttel, képzéssel és szolgálattal a hátunk mögött. 2004 szeptemberétől minden csütörtökön 18–20 óráig próbálunk. Szeretettel vá-

runk új és régi tagokat a közös éneklésre, táncolásra és istentücsüretre. Látogasd meg honlapunkat, hogy még többet megtudj rólunk és eddigi fellépéseinkről:
www.egigero.hu

LÁTHATATLAN SZÍNHÁZ

A Láthatatlan színház egy alternatív színházi kezdeményezés, ahol főleg helyzetgyakorlatokra és pszichodramatikus technikákra építve soha nem látott világba kalauzoljuk a „nézőket”. Érzékeink – kivéve a látást – abban segítenek minket, hogy figyelmünket a fontos dolgokra összpontosítsuk, és észrevegyük, hogy a színdarab tulajdonképpen szerzői és főszereplői is mi magunk vagyunk. A magyar mellett immár angol nyelven is kínáljuk egész estés programjainkat. Honlapunk: www.evifportal.hu/szinhasz

HÁZASSÁGI ELŐKÉSZÍTŐ, KERESZTELŐI ÉS KONFIRMÁCIÓI ELŐKÉSZÍTŐ

Egyénileg megbeszélte időpontokban folyamatosan tartjuk. A beszélgetésekre a lelkész és a lelkészseg címén jelentkezhetek.

ALKALMI PROGRAMOK

- Október 14: *Mosolyszüret*. Estébe nyúló sport, verseny, ima és tánc, éneklés és vigalom.
- Őszi *csendeshétvégénket* október 29-31-én tartjuk az Énekek Énekéről. Ennek részleteiről a lelkészsegén tájékoztatunk minden érdeklődőt.
- Adventi maraton kézművességgel, csendességgel, egész éjszakai filmklubbal és másnapi reggelivel nov 26-án és december 10-én 17 órától.
- Adventi csend imával és virrasztással december 3-án és 17-én 18 órától.
- Mikulás-ünnepség a KÖD-del és az egyetemi gyülekezetekkel december 6-án 18 órától.

Ha kíváncsi vagy az egyes programok részleteire, vagy kérdésed, mondanád van a fentiekkel kapcsolatban, írd a fenti e-mail címre, telefonálj vagy írd a postacímünkre, s örömmel küldünk bővebb tájékoztatást.

Szeretettel várunk gyülekezetünkbe!

Rozs-Nagy Szilvia

ROZS-NAGY SZILVIA ÉS GYÜLEKEZETE

Könyvajánló

Fenyő D. György

A BIBLIA AZ IRODALOMBAN

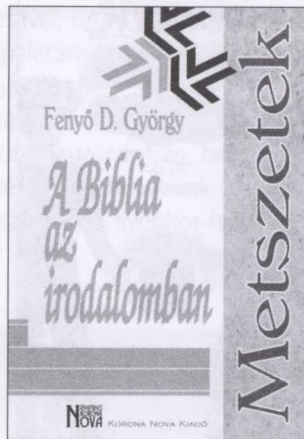
Korona Nova Kiadó, Budapest, 1998.

Az európai művelődéstörténet két alappillére az antikvitás görög-római kultúrája, valamint a Biblia zsidó-keresztény irodalma. Oly mélyen beivódott mindkettő gondolkodásunkba, nyelvünkbe, szokásainkba, hogy leggyakrabban észre sem vesszük, hogy a Biblia nyelvén fejezzük ki magunkat. Ezt a – tágan értelmezett – nyelvet mutatja be néhány példával *A Biblia az irodalomban* című tankönyv.

Kiválaszt az Ószövetségből kilenc, az Újszövetségből hat alapvető jelentőségű történetet, ezeket a maguk helyén és kontextusában elemzi, majd megvizsgálja mindegyik utóéletét: egy vagy több irodalmi vagy képzőművészeti feldolgozását, újrafogalmazását.

Korok és kultúrák, művészetek és művészek termékeny dialógusáról szól a könyv, arról, hogy a közös emberi érzelemvilág és kifejezéskincs talaján a Biblia mint a „nagy kód” hogyan fejezi ki életünk legalapvetőbb tartalmait.

- A könyv és ára iránt a Korona Nova Kiadónál lehet érdeklődni.
1111 Budapest,
Bartók Béla út 10–12.
Tel./Fax: 385-19-41, Tel: 365-47-97
e-mail: koronanova@mail.datanet.hu
internet cím: www.koronanova.hu

Varga Domokos

KAMASZKRÓNIKA

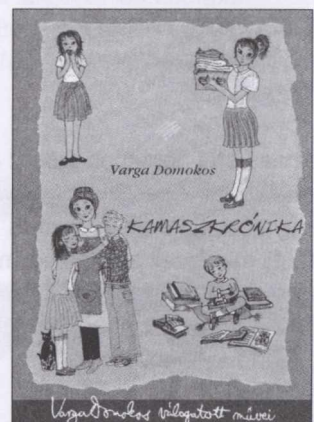
Hét Krajcár Kiadó, Budapest, 2004.

Ára: 1380 Ft

„Egyetlen könyvemben sem tártam annyi szégyenem a világ elé, mint épp ebben! Kamaszgyermekeim idétlenségeit, kudarcait, kínjait nem adhattam ki az olvasóknak, hát kiadtam hajdani kamasz magaméit... Így lettek ők e kötetben kicsit könnyedebben, vidámabban kamaszodó lények, mint a valóságban. S így lettem én látszólag a nevelés minden titkában tájékozott, már-már bosszantóan magabiztos apa... Bocsáttassék meg nekem ez a látvány” – írta vallomásos könyvének első kiadása elé Varga Domokos, aki teljes szívvel vállalta apai sorsát, melynek még a terheiben is örömet lelte élete párjával együtt.

De minden titkukról ő sem ejthetett szót. Ránk bízta, hogy a kamaszfájdalmak, szülői gondok, tünődések gazdag szöttesét ki-kí hogyan teríti saját családjá asztalára, megtoldva a saját emlékeivel, fájdalmaival, gondoljaival, tünődéseivel.

Reméljük, hogy ez a különösen fontos könyv sok-sok mai kamasznak, szülőnek és pedagógusnak válik hasznára és gyönyörűségére. S hisszük, hogy amire minden kamasz vágyik, amire ifjúságunk hajnalán – harmatos kamaszkorunkban – mi is annyira vágytunk: a tartós örmre, a boldogságra, az élet értelmének megtalálására, ahhoz e könyv segítségével közelebb juthatunk. Ha nem sajnáljuk magunkat, ha vállaljuk, amit vállalnunk kell.

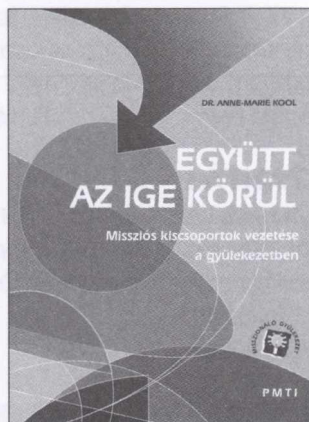
Dr. Anne-Marie Kool
EGYÜTT AZ IGE KÖRÜL

Missziós kiscsoportok vezetése
a gyülekezetben
Kiadja a Protestáns Missziói
Tanulmányi Intézet, Budapest, 2003.
Ára: 800 Ft

Egy éveken át fénymásolat formájában terjesztett munkafüzet sokadik átdolgozását tarthatja kezében az olvasó. Nevezhetnénk tananyagnak is, hiszen tanulnunk kell, hogy a 21. század elején miként tehetünk eleget a missziói parancsoknak. Ehhez ismernünk kell Jézus Krisztust és a Bibliát.

Egy bibliatanulmányozó csoportban egymás hite által épülhetünk, valamint tanúi lehetünk Isten mai csodáinak is, amint Szentleke által megszólít embereket. Egy új élet születése ma is a legnagyobb csoda. Ne engedjük, hogy a hétköznapi nyüzsgése ezt elhomályosítsa!

- A munkafüzet megrendelhető az alábbi címen:
Harmat Kiadó
1114 Budapest, Bukarest u. 3.
Tel./Fax: 466-9896
E-mail: harmat@harmat.hu

RÓLATOK, ÉRTETEK, NEKTEK

Kiadja a Budapest-Pasaréti
Református Egyházközség.
Ára: 250 Ft

Ez a könyv azokhoz szól, akik már felismerték, hogy tiszta szívvel élni nehéz, de mindennél értékesebb kincset lehet nyerni így. De üzenete van azok számára is, akik még próbálkoznak ideig-óráig való megoldásokkal életük szebbé tételére. Hátba elgondolkodnak a könyv mondanivalóján, hátba még megelőzhetők a kudarcok.

A kötetben dr. Pálhegyi Ferenc pszichológus, dr. Gusztos Erzsébet orvos, Varga Róbert lelkész, dr. Tóth Tamás orvos és dr. Örley Judit orvos írásait, javaslatait olvashatjuk a párválasztásról, a szerelemről, a gyülekezet szerepéről, fiúknak és lányoknak szóló gondolatokról.

- Érdeklődni a Budapest-Pasaréti Református Egyházközségnél lehet az alábbi címen:
1026 Budapest, Torockó tér 1.

Kazettaajánló

SZERESSÉTEK EGYMÁST!

Útravaló jegyespároknak,
fiatal házásoknak

Azoknak a fiatal pároknak szól ez az összeállítás, akik elhatározták: felvállalják egymást, kitananak egymás mellett, és mindezek alapján egymással házasságot szeretnének kötni. Meditáció, vers, ének útján gondolkodhat el a kazettahallgató azon, hogy mit jelent a hitben megélt kapcsolat, azaz milyen útravalót kapunk Istentől a közös útra, és milyen útravalót tudnak adni egymásnak maguk a párok.

Szeressétek egymást!

Útravaló Jegyespároknak
fiatal házásoknak

A kazetta egyes részei jól felhasználhatók ifjúsági és hittanórákon is a tizenévesek körében, ahol a szerelem, a párkapcsolat, a házasság a téma. A kazetta segít átgondolni többek között azt, hogy mit jelent a segítőtárs fogalma, a mély szerelem, a segítő szeretet, és mit jelent Isten szeretete, amely kudarcban és örömben egyaránt elkísér bennünket.

- A kazettákat kiadja a Magyar Evangélikus Rádiómisszió.
1164 Budapest,
Batthyány Ilona u. 38-40.
Tel.: 400-3057

„ÉLŐ VÍZCSEPPEK...”

Igemeditációk zenével, énekkel

A kazettán rövid áhítatok sorát hallgathatjuk meg, melyek jól felhasználhatók ifjúsági órákon, egyrészt áhítatként, melyet lezárhat egy imádság, másrészt a meditációkat közösen meghallgatva annak témája, az általa felvetett kérdések kapcsán jót beszélgethetünk tapasztalatainkról, véleményünkről, kérdéseinkről.

Lássuk hát, hogy milyen témaköröket jár be a hanganyag.

„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék.” Ebbe a jézusi mondatba kapaszkodhatunk bele, hogy értelmet kapjon életünk – hangzik az első meditáció, áhítat üzenete.

A második áhítat segít feldolgozni életünk eseményeit abból a szempontból, mit is jelent a bölcs élet.

A harmadik áhítat meghallgatása

Isten előtti nyitottságunkat akarja növelni annak a kérdésnek a felvetésével, hogy vajon tényleg Isten szolgálatára tudunk-e állni a hétköznapjainkban.

„Gyakran találkozunk kérdőjellel” – életünk csúcspontján, betegség esetén, hozzátartozóink elvesztésekor. Ilyenkor feltesszük a

kérdést: miért pont velem történik meg mindez? Néha annyira elkeseredünk, hogy még azt a kérdést is feltesszük: vajon miért is élek még? A negyedik áhítat arról szól, hogy Isten szemében a legnyomorultabb emberi életnek is van értelme.

„Jesus loves you” – felirat a hollandiai Amszterdam egy épületének falán... Meglepő a nagy forgatagban... De vajon lehet-e téged szeretni? Egy békétlen, nyugtalan embert, aki Isten szeretete elől menekül? – teszi fel a kérdést a hallgatónak az ötödik meditáció.

Végül arról hallhatunk, mennyire fontos elhinni Isten ígéreteit, hogy bátran higgyünk a Biblia tanácsainak, ígéreteinek. Ehhez persze arra van szükségünk, hogy komolyan vegyük Isten szavát.

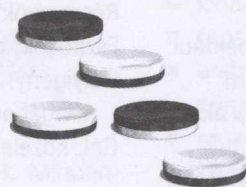
Társasjáték-ajánló

OTHELLO

„Tanulja meg egy perc alatt, tökéletesítse egy életen át...”

Valóban igaz ez a játékszabályokat leíró füzetke legelején szereplő mondat, mert ezt a játékot igazán könnyen meg lehet érteni, viszont annál több fondorlatos gondolkodást igényel maga a játék, melyet egyszerre két fő játszhat.

A játék lényege abban áll, hogy mindkét játékos magához vesz 32

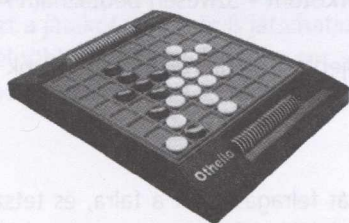
korongot, és kiválasztja, melyik színnel szeretne lenni a játék során (fekete vagy fehér). Egy lépés abból áll, hogy a játékos „közrefogja” az ellenfél korongjait, majd a közrefogott korongot vagy korongokat a saját színére fordítja át – ha sikerül

neki... Az nyer, akinek a legtöbb korongja lesz a táblán.

Ez a taktikai, stratégiai játék a fiataloknak is vidám szórakozást nyújt.

- A játék megvásárolható és megrendelhető a Sziporka játékboltban. Budapest, Pesti út 39., Tel.: (1) 256-5857.

Összeállította: Balog Eszter

Othello®

CLASSIC

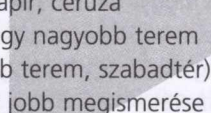

Játékok év elejére

Ismerkedési játékok

PARTNER-INTERJÚ

Korosztály: 12 éves kortól
 Résztevők száma: 2-20 fő
 Eszközök: papír, ceruza
 Helyigény: egy nagyobb terem
 (vagy több terem, szabadter)
 Cél: egymás jobb megismerése

Először is mindenki választ magának egy párt – ez történhet megegyezés, adottság alapján, illetve spontán. A kialakult párok keresnek maguknak egy sarkot vagy egy csendes helyet a teremben, egy másik teremben vagy a szabadban. Ezt megelőzően világosan elmondjuk a feladatot: interjúvoljátok meg a partnerteket! Eközben az interjúalany szabad beszéde legyen az előtérben. Az interjú készítő sokoldalú kérdéseket tehet fel, közben jegyzetelhet is. Később cserélnek.

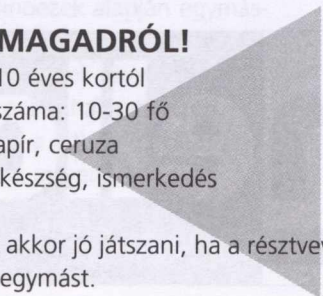
A játékvezető adjon segítséget a kérdésekhez, például: meséld el, mi mindent szeretnél elérni az életedben!

Ha a résztvevők már jobban ismerik egymást, akkor személyes kérdéseket is fel lehet tenni egymásnak.

Jó előre tisztázni, hogy meddig tartson a beszélgetés, hogy senki ne érezze magát az időtől szorítva, korlátozva. A résztvevők helyzetétől függően 20-60 percet szánhatunk erre a játékra.

Meg kell beszélni azt is, hogy mi fog történni az elkészült interjúkkal. Lehetőségek: mindenki beszámol a saját interjújáról (a csoport létszáma max. 15 fő); a résztvevők kitalálhatják, kiről szól egy interjú; a beszélgetések eredményeit nem adjuk tovább...

BESZÉLJ MAGADRÓL!

Korosztály: 10 éves kortól
 Résztevők száma: 10-30 fő
 Eszközök: papír, ceruza
 Cél: kifejezőképesség, ismerkedés

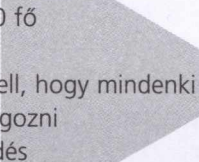
Ezt a játékot akkor jó játszani, ha a résztvevők valamelyest már ismerik egymást.

Minden jelenlevőt megkérünk arra, hogy egy papírlapra

írja rá a nevét. A papírlapokat ezután összehajtjuk, és középre vagy egy dobozba tesszük. Majd minden játékos húz egyet. Ha valaki saját magát húzza, vissza kell tennie és egy újat kell húznia.

Fontos, hogy senki se mondja el vagy mutassa meg, hogy kit húzott. Vegyük azt a példát, hogy Roland kezd, a papírlapján a Kata név áll. Rolandnak Kata nevében kell bemutatkoznia egyes szám első személyben anélkül, hogy a nevét megemlítené. Például így kezdheti: érdekel a zene, nem szeretek előtérben lenni, szeretem a bő és hosszú ruhákat... Ha Roland Kata bemutatásának a végére ért, a csoporttagok csak akkor kezdhetnek el találgatni.

ANONIM NÉVJEGYKÁRTYÁK

Korosztály: 14 éves kortól
 Résztevők száma: 8-20 fő
 Eszközök: papír, ceruza
 Helyigény: annyi hely kell, hogy mindenki magában tudjon dolgozni
 Cél: közelebbi ismerkedés

A résztvevők keresnek maguknak egy csendes helyet a teremben vagy máshol. A feladatuk az, hogy negyedóra alatt készítsenek magukról egy névtelen névjegykártyát. Azaz minden résztvevő lehetőleg rövid mondatokban minél több információt írjon le magáról. A nevet és a nagyon feltűnő tulajdonságok leírását azonban kerüljük el (például szőke hajam van, szemüveges vagyok). Ezekhez hasonlókat írjunk:

Majdnem mindig éhes vagyok • Kontaktlencsém van • Van egy gyönyörű karkötőm • Szívesen beutaznám Amerikát stb.

Legalább 5, legfeljebb 12 jellemző dolgot írjunk magunkról.

Első variáció

Minden névjegykártyát felragasztunk a falra, és tetszőleges sorrendben elkezdjük kitalálni, ki is írhatta (kisebb csoportok esetében).

GOLYÓSCSAPÁGY

Korosztály: 8 éves kortól

Résztevők száma: 10-20 fő

Cél: kapcsolatteremtés, ismerkedés

A „golyóscsapág” szót a technika világából kölcsönözzük. Tulajdonképpen ennek alapján két kört képezünk: egy külső (befele néznek) és egy belső kört (kifele néznek). A külső kör tagjai mindig tovább fognak lépni egyet.

A külső és a belső kört tehát úgy alakítjuk ki, hogy mindenkinek legyen egy párja. A játékvezető kihirdeti az első feladatot. Mihelyst végrehajtották, a külső kör eggyel továbblép, és jön a következő feladat.

Lehetséges feladatok

- Tegyétek össze a tenyereket, és próbáljátok meg egymást eltolni.
- Meséljétek el egymásnak, mi volt igazán klassz a múlt héten.
- Egymásnak hátat fordítva, a kezeket egymással összekulcsolva le kell guggolni, majd ugyanígy föl is kell állni.
- Meséljétek egymásnak egy vidám történetet a gyermekkorotokból.
- Meséljétek el egymásnak, mi jót tanultatok a nagyszülőktől.
- Bakugrás...

PÓKHÁLÓS ISMERKEDÉS

Korosztály: 6 éves kortól

Résztevők száma: 8-16 fő

Eszköz: jó hosszú gombolyag

Helyigény: terem

Cél: egymás megismerése, egymásra figyelés, koncentráció

Egy körben ülünk, a játékvezető bemutatkozik, majd valakinek átdobja a gombolyagot úgy, hogy annak nevé mondja – közben fogja a gombolyag végét. Az, akinek tovább adta, szintén átdobja valakinek – közben annak a nevé mondja, akinek dobja, és az ujjával magánál tartja a fonalat. Így szépen kialakul egy pókháló-szerű rendszer. Ha elfogytak a nevek, akkor úgy kell a pókhálón átmenve (átlépkedve) felgombolyítani a fonalat, hogy odamegyünk közben ahhoz, akinél a fonal vége van. Így a gombolyag feltekerve visszakerül a vezetőhöz.

A játék közben a gyermekek koncentrálnak a fonalra, illetve arra, hogy azt feszesen tartsák, és figyelnek arra, aki a fonal „másik végén” van, és természetesen egymásra is.

BESZÉLGESSÜNK – ÉN NÉLKÜL!

Korosztály: 12 éves kortól

Résztevők száma: 8-30 fő

Eszköz: borsó

Helyigény: terem

Cél: kapcsolatteremtés, ismerkedés

Minden játékos elhelyezkedik a teremben. A játék abból áll, hogy mindenki mindenkivel egy rövid ideig beszélget. A játék ideje meghatározza, hogy meddig tartsanak az egyes beszélgetések. Játékszabály: azt a szót, hogy ÉN, nem szabad kimondani egyik beszélgetésben sem. Aki mégis kimondja, annak:

- párt kell cserélnie,
- egy borsót kell adnia a beszélgetőpartnerének (előzőleg mindenkinek 5 borsószemet adni),
- egy percig csendben hallgatnia kell a beszélgetőpartnerét...

KÖZÖSEN SIKERÜL

Korosztály: 6 éves kortól

Résztevők száma: 6-20 fő

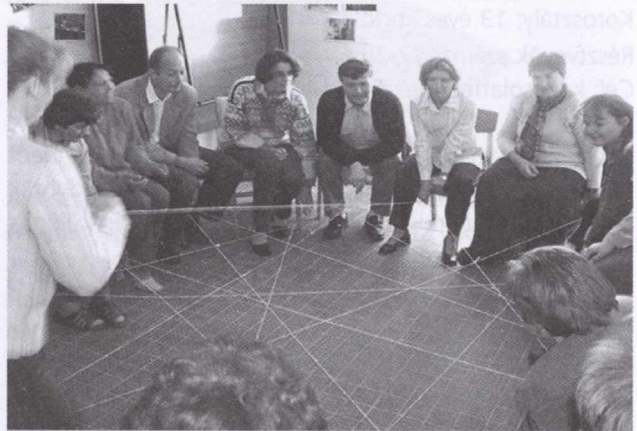
Eszköz: lufi

Helyigény: terem

Cél: egymásra figyelés kialakítása

A játék indítása: körben állunk, mindenki megfogja a mellette állók kezét. A lufit előzőleg felfújjuk.

Feladat: a lufi maradjon a levegőben úgy, hogy csak a megfogott kezünkkel üthetjük. Lábbal, fejvel tilos a lufihoz érni.

ISMERKEDÉS AZ ÉSZAKI KERÜLETI KATECHETIKAI NAPON

Forrás: Josef Griesbeck: *Jeder Anfang ist ein Spiel*. Don Bosco Verlag. 1993, München

Balog Eszter

PILLANATKÉPEK AZ V. SZÉLRÓZSA TALÁLKOZÓRÓL 2004. JÚLIUS 21–25.

„A találkozót alapvetően jónak értékelem, bár főszervezőként sok hibát is észleltem ezekben a napokban. Véleményem szerint a résztvevők többsége jól érezte magát Tán. Megközelítőleg 1800 fiatal vett részt a találkozón – ennyi jelenlevőt regisztráltunk. Számomra az volt a legjobb az egész találkozóban, hogy ennyi fiatal láthattam együtt, akik egymással való közösségben töltötték el ezeket a napokat. A legfontosabb számomra az utolsó esti áhítat volt, Németh Zoltán szolgálatával. Természetesen jövőre is nagyon szívesen válllok szervezői munkát a találkozó szervezésében, lebonyolításában.”

*Cserhádi Sándor
főszervező*

Szélrózsa Szélrózsa Szélrózsa

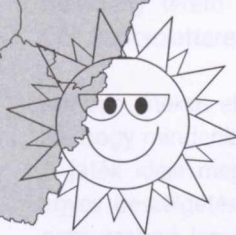
„Nagyon jól éreztem magam a Szélrózsán. Az írásos kiértékelések és a visszajelzések alapján elmondhatom, hogy a fiatalok is hasonlóképpen jól érezték magukat, és várják a folytatást. Alapvető feladatom volt az egész találkozó hátterének biztosítása, így kevés programon tudtam részt venni. De a számomra legkellemesebb a szombat esti áhítat volt. Nagyon örültem még Rudolf Péter és Nagy-Kálózy Eszter *És Rómeó és Júlia...* című előadásának, hiszen jó volt látni a fiatalok arcán az érdeklődést, a nyitottságot. Természetesen örömömre szolgál, ha a jövőben is részt vehetek a VI. Szélrózsa szervezésében. Hadd zárjam gondolataim a köszönet szavával mindazok felé, akik segítettek az előkészítésben, a szervezésben és a találkozó lebonyolításában.”

*Király Attila
ifjúsági referens*

Szélrózsa Szélrózsa Szélrózsa

ÍZELÍTŐ A NYÁRI IFJÚSÁGI ÉS GYERMEKTÁBOROK ÉLETÉBŐL

KÖZÉPISKOLÁS TÁBOR
GYENESDIÁS, JÚLIUS 4–10.

TERMÉSZETISMERETI IFJÚSÁGI TÁBOR
MÁTRA, JÚNIUS 27–JÚLIUS 3.

IFJÚSÁGI VEZETŐKÉPZŐ TÁBOR
GYENESDIÁS, AUGUSZTUS 1–7.

AZ „ÖREGEDŐ IFJAK” KONFERENCIÁJA
GYENESDIÁS, AUGUSZTUS 16–21.

MÉDIAISMERETI IFJÚSÁGI TÁBOR
KUNBARACS, AUGUSZTUS 18–25.

FIATAL FELNŐTTEK KONFERENCIÁJA
RÉVFÜLÖP, AUGUSZTUS 12–18.

ORSZÁGOS GYERKEKTÁBOR
PILISCSABA, AUGUSZTUS 1–7.

